

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 178 (XXII) — Nr. 725

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Luni, 1 noiembrie 2010

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
		ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE	
11/76. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/19/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard	2–7	și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții	17–19
12/77. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/20/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating	7–10	15/74. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/17/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții	20–28
13/89. — Ordin pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții	11–16	16/72. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/15/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă.....	29–31
14/75. — Ordin privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/18/2010 pentru modificarea		★	
		Rectificări	31

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI ȘI ALE COMISIEI NAȚIONALE A VALORILOR MOBILIARE

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 11 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 76 din 8 octombrie 2010

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/19/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard

Având în vedere dispozițiile art. 126, 278, 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale prevederilor art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/19/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

nr. 11/108/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 12/19/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 11/108/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006, cu completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Semnificația expresiei *grup de clienți aflați în legătură* este cea prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții.”

2. **La articolul 4 alineatul (1), litera f) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„f) creanțe sau creanțe potențiale față de instituții;”

3. **La articolul 5, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(5) Valoarea ponderată la risc a expunerilor securitizate se calculează în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare.”

4. **La articolul 4 alineatul (2), literele c) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„c) expunerea trebuie să fie parte a unui număr semnificativ de expuneri cu caracteristici similare, astfel încât riscurile asociate respectivei finanțări să fie în mod substanțial reduse; în acest sens, suma totală datorată instituției de credit de către debitor sau de către grupul de clienți aflați în legătură din care acesta face parte nu depășește 0,2% din valoarea întregului portofoliu de expuneri de tip retail¹;

¹ Valoarea întregului portofoliu de tip retail reprezintă suma brută (fără luarea în considerare a efectului tehnicilor de diminuare a riscului de credit) a expunerilor (împrumuturi și/sau angajamente) care în mod individual satisfac celelalte 3 condiții pentru încadrarea în clasa de expuneri de tip retail.

d) suma totală datorată instituției de credit, societății-mamă și filialelor instituției de credit de către debitor sau de către grupul de clienți aflați în legătură din care acesta face parte, sumă care include și orice expunere restantă, dar exclude creanțele ori creanțele potențiale garantate cu proprietăți imobiliare locative care satisfac cerințele de calificare pentru tratamentul prevăzut de subsecțiunea 9.1 din cap. II. Expuneri garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative nu trebuie să depășească echivalentul în lei a un milion euro, potrivit informațiilor deținute de instituția de credit. Instituția de credit trebuie să depună toate diligențele pentru a dobândi aceste informații.

Titlurile nu pot fi încadrate în clasa expunerilor de tip retail.”

5. La articolul 5, după alineatul (6) se introduc două noi alineate, alineatele (7) și (8), cu următorul cuprins:

„(7) Cu excepția expunerilor care determină elemente de pasiv precum cele menționate la art. 4, art. 6 alin. (1) și art. 12 alin. (2) și (3) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României poate, în condițiile menținerii stabilității financiare, să excepteze de la cerințele prevăzute la alin. (1) expunerile unei instituții de credit față de o contrapartidă care este societatea sa mamă, filiala sa, o filială a societății-mamă sau o societate aflată în relația prevăzută la art. 19 alin. (4) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, cu modificările ulterioare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) contrapartida este o instituție sau o societate financiară holding, o instituție financiară, o societate de administrare a investițiilor sau o societate prestatoare de servicii auxiliare supuse unor cerințe prudențiale adecvate;

b) contrapartida este inclusă în aceeași arie de consolidare ca și instituția de credit, potrivit metodei consolidării globale;

c) contrapartida face obiectul aceluiași proceduri de evaluare, de măsurare și de control al riscurilor ca și instituția de credit;

d) contrapartida este stabilită în același stat membru ca și instituția de credit; și

e) nu există niciun impediment semnificativ actual sau previzionat de ordin practic sau legal în calea transferului imediat al fondurilor proprii sau a rambursării rapide a datorilor de către contrapartidă instituției de credit.

În acest caz, se aplică ponderea de risc de 0%.

(8) Cu excepția expunerilor care determină elemente de pasiv precum cele menționate la art. 4, art. 6 alin. (1) și art. 12 alin. (2) și (3) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006, cu modificările și completările ulterioare, Banca Națională a României poate, în condițiile menținerii stabilității financiare, să excepteze de la cerințele prevăzute la alin. (1) expunerile față de contrapartide care sunt membre ale aceleiași scheme de protecție instituțională ca și instituția de credit împrumutătoare, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) cerințele stabilite la alin. (7) lit. a), d) și e);

b) instituția de credit și contrapartida au încheiat un acord contractual sau statutar de stabilire a responsabilităților care le protejează și le garantează, în special, lichiditatea și solvabilitatea pentru a evita falimentul, în cazul în care devine necesar (denumit în continuare *schemă de protecție instituțională*);

c) acordurile încheiate garantează că schema de protecție instituțională va fi în măsură să acorde susținerea necesară, potrivit obligațiilor care îi revin, din fonduri imediat disponibile;

d) schema de protecție instituțională dispune de sisteme adecvate și uniformizate pentru monitorizarea și clasificarea riscului (oferind o imagine completă a situațiilor de risc ale

tuturor membrilor, considerați individual, precum și a schemei de protecție instituțională în ansamblul său), cu posibilitățile corespunzătoare de a-și exercita influența; sistemele în cauză trebuie să asigure monitorizarea adecvată a expunerilor aflate în stare de nerambursare, în conformitate cu art. 160 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare;

e) schema de protecție instituțională realizează propria analiză de risc, pe care o comunică membrilor;

f) schema de protecție instituțională întocmește și publică o dată pe an fie un raport consolidat care cuprinde bilanțul, contul de profit și pierdere, raportul de situație și raportul privind riscurile, cu privire la schema de protecție instituțională în ansamblul său, fie un raport care cuprinde bilanțul agregat, contul de profit și pierdere agregat, raportul de situație și raportul privind riscurile cu privire la schema de protecție instituțională în ansamblul său;

g) membrii schemei de protecție instituțională sunt obligați să dea un preaviz de cel puțin 24 de luni în cazul în care doresc să pună capăt aranjamentelor contractuale;

h) utilizarea multiplă a elementelor eligibile la calculul fondurilor proprii, precum și orice constituire inadecvată de fonduri proprii între membrii schemei de protecție instituțională trebuie excluse;

i) schema de protecție instituțională se bazează pe o largă participare a instituțiilor de credit cu un profil de activitate predominant omogen; și

j) adecvarea sistemelor menționate la lit. d) este aprobată și monitorizată la intervale regulate de către autoritățile competente.

În acest caz, se aplică ponderea de risc de 0%.”

6. La articolul 6, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Banca Națională a României recunoaște ca eligibilă o instituție externă de evaluare a creditului, pentru scopurile prevăzute la art. 5, numai dacă este încredințată că metodologia de evaluare utilizată de aceasta îndeplinește cerințele de obiectivitate, independență, revizuire permanentă și transparență și că ratingurile furnizate îndeplinesc cerințele de credibilitate și transparență. În scopul recunoașterii eligibilității unei instituții externe de evaluare a creditului, Banca Națională a României va avea în vedere criteriile tehnice prevăzute la cap. IV. În cazul în care o instituție externă de evaluare a creditului este înregistrată ca agenție de rating de credit în conformitate cu Regulamentul (CE) nr. 1.060/2009 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 septembrie 2009 privind agențiile de rating de credit, Banca Națională a României consideră că sunt îndeplinite cerințele de obiectivitate, independență, revizuire permanentă și transparență cu privire la metodologia sa de evaluare.”

7. La articolul 10, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat terț care, în opinia Băncii Naționale a României, aplică reguli de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente celor aplicate în cadrul Uniunii Europene, atribuie expunerilor față de administrația centrală proprie și față de banca centrală proprie, exprimate și finanțate în moneda națională, o pondere de risc inferioară celei prevăzute la art. 9 alin. (1) și (2), instituțiile de credit pot aplica pentru aceste expuneri ponderea de risc stabilită de respectivele autorități competente.”

8. La articolul 12, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (3), art. 13, 14 și 15, expunerilor față de administrațiile regionale și

autoritățile locale li se aplică tratamentul prevăzut la secțiunea a 6-a, pentru expunerile față de instituții. Tratamentul preferențial pentru expunerile pe termen scurt, prevăzut la art. 25, respectiv art. 29 alin. (1), nu se aplică.”

9. Articolul 13 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 13. — (1) Expunerilor față de autoritățile locale din România li se aplică același tratament ca și expunerilor față de administrația centrală a României, dacă între aceste expuneri nu există diferențe în ceea ce privește riscul de credit, datorită existenței competențelor specifice ale autorităților locale de colectare a veniturilor și datorită existenței unor acorduri instituționale specifice ce au ca efect reducerea riscului de nerambursare al acestora până la nivelul riscului de nerambursare al administrației centrale.

(2) Banca Națională a României întocmește și face publică lista autorităților locale din România care îndeplinesc condițiile pentru aplicarea prevederilor alin. (1).”

10. După articolul 13 se introduce un nou articol, articolul 13¹, cu următorul cuprins:

„Art. 13¹. — Instituțiile de credit tratează expunerile față de administrațiile regionale și autoritățile locale din alte state membre ca expuneri față de administrația centrală în jurisdicția căreia respectivele administrații regionale sau autorități locale sunt stabilite, dacă aceste administrații regionale și autorități locale sunt incluse în lista întocmită cu acest scop de către autoritățile competente din acele state membre.”

11. Articolul 14 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 14. — În cazul în care autoritățile competente ale unui stat terț, ce aplică, în opinia Băncii Naționale a României, reguli de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente celor aplicate în cadrul Uniunii Europene, tratează expunerile față de administrațiile regionale sau autoritățile locale ca și expunerile față de administrația centrală proprie, instituțiile de credit pot să pondereze la risc în același mod expunerile față de aceste administrații regionale și autorități locale.”

12. Articolul 17 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — (1) Fără a se aduce atingere prevederilor alin. (2) și (3), expunerilor față de entitățile din sectorul public li se aplică ponderea de risc de 100%.

(2) Cu aprobarea Băncii Naționale a României, instituțiile de credit pot aplica expunerilor față de entitățile din sectorul public tratamentul prevăzut la secțiunea a 6-a, pentru expunerile față de instituții. Tratamentul preferențial pentru expunerile pe termen scurt, prevăzut la art. 25, respectiv art. 29 alin. (1), nu se aplică.

(3) În situații excepționale, expunerile față de entitățile din sectorul public din România pot fi tratate ca expuneri față de administrația centrală a României dacă, în opinia Băncii Naționale a României, între aceste expuneri nu există nicio diferență în ceea ce privește riscul de credit, datorită existenței unei garanții corespunzătoare din partea administrației centrale.

(4) În cazul în care autoritățile competente ale unui alt stat membru tratează expunerile față de entitățile din sectorul public ca și expunerile față de instituții sau ca și expunerile față de administrația centrală în jurisdicția căreia sunt înființate respectivele entități, instituțiile de credit pot să pondereze la risc în același mod expunerile față de asemenea entități.

(5) În cazul în care autoritățile competente ale unui stat terț ce aplică, în opinia Băncii Naționale a României, reguli de supraveghere și de reglementare cel puțin echivalente celor aplicate în cadrul Uniunii Europene, tratează expunerile față de entitățile sectorului public ca și expunerile față de instituții, instituțiile de credit pot să pondereze la risc în același mod expunerile față de asemenea entități.”

13. Titlul secțiunii a 6-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„SECȚIUNEA a 6-a

Expunerile față de instituții”

14. Articolul 22 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Fără a se aduce atingere prevederilor art. 23—30, expunerile față de instituțiile financiare autorizate și supravegheate de autoritățile competente responsabile cu autorizarea și supravegherea instituțiilor de credit și supuse unor cerințe prudențiale echivalente celor aplicate instituțiilor de credit sunt ponderate la risc ca și expunerile față de instituții.”

15. Articolul 23 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — Expunerilor față de instituții pentru care nu este disponibil un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată nu li se va atribui o pondere de risc mai mică decât cea aplicabilă expunerilor față de administrația centrală a statului în jurisdicția căruia este înființată respectiva instituție.”

16. La articolul 24, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 24. — (1) Expunerile față de instituții cu o scadență reziduală mai mare de 3 luni, pentru care este disponibil un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, li se atribuie ponderea de risc, conform tabelului nr. 3, asociată nivelului scalei de evaluare a calității creditului pe care se încadrează, conform corespondenței realizate de Banca Națională a României în baza art. 7.

Tabelul nr. 3

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc (%)	20	50	50	100	100	150”

17. La articolul 25, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 25. — (1) Expunerilor față de instituții cu o scadență reziduală de până la 3 luni, pentru care este disponibil un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, li se atribuie ponderea de risc conform tabelului nr. 4, asociată nivelului scalei de evaluare a calității creditului pe care se încadrează, conform corespondenței realizate de Banca Națională a României în baza art. 7.

Tabelul nr. 4

Nivelul scalei de evaluare a calității creditului	1	2	3	4	5	6
Pondere de risc (%)	20	20	20	50	50	150”

18. Articolul 35 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 35. — Expunerilor sau părții unei expuneri care, în opinia Băncii Naționale a României, sunt deplin garantate cu ipotecă de ranguri superioare ipotecilor instituite în favoarea oricărui altor creditori asupra proprietăților imobiliare locative care sunt sau vor fi locuite ori date cu chirie de către proprietari spre a fi locuite li se aplică ponderea de risc de 35%.”

19. La articolul 38, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) valoarea proprietății imobiliare nu depinde în mod semnificativ de riscul de credit al debitorului. Această cerință nu include situațiile în care factori exclusiv de natură

macroeconomică afectează atât valoarea proprietății, cât și performanța împrumutatului;

b) riscul împrumutatului nu depinde în mod semnificativ de performanța în exploatarea proprietății imobiliare sau a proiectului-suport, ci de propria capacitate a acestuia de a rambursa datoria din alte surse. Astfel, plata angajamentelor lunare, respectiv principalul și dobânda, decurgând din creditul garantat cu proprietate imobiliară locativă, nu este acoperită mai mult de 15% de fluxurile de numerar generate de respectiva proprietate.”

20. Articolul 39 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — În cazul în care autoritățile competente ale unui alt stat membru optează pentru aplicarea ponderii de risc de 35% expunerilor deplin garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative situate pe teritoriul aceluia stat membru, fără a fi îndeplinită condiția prevăzută la art. 38 lit. b), instituțiile de credit din România pot aplica expunerilor respective ponderea de risc de 35% cu condiția ca ipotecile respective să fie de ranguri superioare ipotecilor instituite în favoarea oricăror altor creditori.”

21. Articolul 40 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — Pentru expunerile sau partea unei expuneri care, în opinia Băncii Naționale a României, sunt deplin garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare comerciale situate pe teritoriul unui alt stat membru, cărora, potrivit reglementărilor aplicabile în acel stat membru, li se poate aplica ponderea de risc de 50%, instituțiile de credit pot aplica expunerilor respective același tratament (ponderea de risc de 50%), cu condiția ca ipotecile respective să fie de ranguri superioare ipotecilor instituite în favoarea oricăror altor creditori.”

22. La articolul 43, literele a) și b) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) valoarea proprietății imobiliare nu depinde în mod semnificativ de riscul de credit al debitorului. Această cerință nu include situațiile în care factori exclusiv de natură macroeconomică afectează atât valoarea proprietății, cât și performanța împrumutatului;

b) riscul împrumutatului nu depinde în mod semnificativ de performanța în exploatarea proprietății imobiliare sau a proiectului-suport, ci de propria capacitate a acestuia de a rambursa datoria din alte surse. Astfel, plata angajamentelor lunare, respectiv principalul și dobânda, decurgând din creditul garantat cu proprietate imobiliară comercială, nu este acoperită mai mult de 15% de fluxurile de numerar generate de respectiva proprietate.”

23. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — În cazul în care autoritățile competente ale unui alt stat membru optează pentru aplicarea ponderii de risc de 50% expunerilor deplin garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare comerciale situate pe teritoriul aceluia stat membru, fără a fi îndeplinită condiția prevăzută la art. 43 lit. b), instituțiile de credit din România pot aplica expunerilor respective același tratament (ponderea de risc de 50%), cu condiția ca ipotecile respective să fie de ranguri superioare ipotecilor instituite în favoarea oricăror altor creditori.”

24. Articolul 47 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 47. — În scopul definirii părții garantate a elementului restant, garanțiile reale și personale eligibile sunt cele astfel considerate pentru scopul diminuării riscului de credit, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

25. La articolul 52 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) expuneri față de sau garantate de administrații centrale și bănci centrale din state terțe, bănci multilaterale de dezvoltare, organizații internaționale ce se încadrează la primul nivel al

scalei de evaluare a calității creditului, potrivit prezentului regulament, expuneri față de sau garantate de entități din sectorul public din state terțe, administrații regionale și autorități locale din state terțe ce sunt ponderate la risc ca și expunerile față de instituții sau administrații centrale și bănci centrale, potrivit art. 17 alin. (3) sau art. 14, și care se încadrează la primul nivel al scalei de evaluare a calității creditului, potrivit prezentului regulament, precum și expuneri de tipul celor enumerate în cadrul acestui alineat, ce se încadrează cel puțin la al doilea nivel al scalei de evaluare a calității creditului, cu condiția ca aceste expuneri să nu depășească 20% din valoarea nominală a obligațiilor garantate ale instituției emitente, rămase de rambursat;”

26. La articolul 52 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) credite garantate cu proprietăți imobiliare locative sau cu părți în societățile finlandeze pentru domeniul locativ la care se face referire la art. 36, până la nivelul minimului dintre valoarea principalului ipotecilor aferente combinate cu oricare dintre tipurile de ipotecă anterioare și 80% din valoarea proprietăților care fac obiectul garanției ori garantate cu titluri cu rang senior emise de fondurile comune de creanțe franceze sau de entități echivalente de securitizare, supuse legii unui stat membru și care securitizează expuneri garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative. În situația garantării cu astfel de titluri cu rang senior, supravegherea specială efectuată de autoritatea publică în scopul protejării deținătorilor de obligațiuni în sensul art. 52(4) din Directiva 2009/65/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 iulie 2009 de coordonare a actelor cu putere de lege și a actelor administrative privind organismele de plasament colectiv în valori mobiliare (OPCVM), trebuie să se asigure că:

- (i) activele-suport aferente acestor titluri sunt, pe perioada în care sunt incluse în categoria activelor pentru acoperire (*cover pool*), compuse cel puțin în proporție de 90% din ipotecă locative combinate cu oricare dintre tipurile de ipotecă anterioare, până la nivelul minimului dintre valoarea principalului datorată aferentă titlurilor, valoarea principalului aferentă ipotecilor și 80% din valoarea proprietăților care fac obiectul garanției;
- (ii) că titlurile respective se încadrează la primul nivel al scalei de evaluare a calității creditului potrivit prezentului regulament; și
- (iii) că valoarea acestor titluri nu depășește 10% din valoarea nominală a emisiunii obligațiunilor garantate aflate în circulație.

Expunerile generate de transmiterea și administrarea plăților debitorilor sau de veniturile din lichidare, în cazul creditelor garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare ce stau la baza titlurilor cu rang senior ori a titlurilor de creanță, nu sunt incluse în calculul limitei de 90%.”

27. La articolul 52 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) credite garantate cu proprietăți imobiliare comerciale sau cu părți în societăți finlandeze pentru domeniul imobiliar comercial la care se face referire la art. 41, până la nivelul minimului dintre valoarea principalului ipotecilor aferente combinate cu oricare dintre tipurile de ipotecă anterioare și 60% din valoarea proprietăților care fac obiectul garanției, ori garantate cu titluri cu rang senior emise de fondurile comune de creanțe franceze sau de entități echivalente de securitizare, supuse legii unui stat membru, și care securitizează expuneri garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare comerciale. În situația garantării cu astfel de titluri cu rang senior,

supravegherea specială efectuată de autoritatea publică în scopul protejării deținătorilor de obligațiuni, în sensul art. 52(4) din Directiva 2009/65/CE, trebuie să asigure că:

- (i) activele-suport aferente acestor titluri sunt, pe perioada în care sunt incluse în categoria activelor pentru acoperire (*cover pool*), compuse cel puțin în proporție de 90% din ipoteci comerciale combinate cu oricare dintre tipurile de ipoteci anterioare, până la nivelul minimului dintre valoarea principalului datorată aferentă titlurilor, valoarea principalului ipotecilor și 60% din valoarea proprietăților care fac obiectul garanției;
- (ii) titlurile respective se încadrează la primul nivel al scalei de evaluare a calității creditului potrivit prezentului regulament; și
- (iii) valoarea acestor titluri nu depășește 10% din valoarea nominală a emisiunii obligațiunilor garantate aflate în circulație.

Banca Națională a României poate recunoaște ca eligibile creditele garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare comerciale în condițiile în care valoarea împrumutului depășește 60% din valoarea proprietății, atingând nivelul de maximum 70% din valoarea proprietății, cu condiția ca valoarea bunurilor aduse în garanție pentru obligațiunile garantate să depășească cu cel puțin 10% valoarea nominală a obligațiunilor garantate aflate în circulație, iar drepturile deținătorilor de obligațiuni să îndeplinească cerințele pentru asigurarea legalității lor, prevăzute în cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare. Drepturile deținătorilor de obligațiuni asupra garanției reale trebuie să aibă prioritate în fața drepturilor altor părți interesate.

Expunerile generate de transmiterea și administrarea plăților debitorilor sau de veniturile din lichidare, în cazul creditelor garantate cu ipoteci asupra proprietăților imobiliare ce stau la baza titlurilor cu rang senior sau a titlurilor de creanță, nu sunt incluse în calculul limitei de 90%.”

28. La articolul 52, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Până la data de 31 decembrie 2013, limita de 10%, stabilită la alin. (1) lit. d) și e) pentru titlurile cu rang senior emise de fondurile comune de creanțe franceze sau de entități echivalente de securitizare, nu se aplică dacă:

- (i) expunerile garantate cu proprietăți imobiliare locative sau comerciale, care au făcut obiectul securitizării, au fost inițiate de un membru al aceluiași grup de consolidare din care face parte emitentul obligațiunilor garantate ori au fost inițiate de o entitate afiliată la aceeași casă centrală ca și emitentul obligațiunilor garantate (apartenența la același grup de consolidare sau afilierea la aceeași casă centrală trebuie determinată la momentul stabilirii titlurilor cu rang senior drept garanție pentru obligațiunile garantate); și
- (ii) un membru al aceluiași grup de consolidare din care face parte emitentul obligațiunilor garantate sau o entitate afiliată la aceeași casă centrală ca și emitentul obligațiunilor garantate păstrează integral tranșa care suportă prima pierdere (*first loss*) ce constituie suport pentru respectivele titluri cu rang senior.”

29. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56. — Valoarea ponderată la risc a expunerilor aferente pozițiilor din securitizare se determină în concordanță cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

30. Titlul secțiunii a 14-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„**Expuneri față de instituții și societăți cu rating pe termen scurt**”

31. Articolul 57 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 57. — Expunerilor față de instituții pentru care se aplică prevederile art. 24 și 25 și expunerilor față de societăți, pentru care este disponibil un rating pe termen scurt furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, li se atribuie ponderea de risc, conform tabelului nr. 6, asociată nivelului scalei de evaluare a calității creditului pe care se încadrează, conform corespondenței realizate de Banca Națională a României în baza art. 7.”

32. Articolul 70 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — Rezervelor în aur păstrate în custodie, în limita sumelor acoperite cu pasive în aur, sau în tezaurile proprii li se aplică ponderea de risc de 0%.”

33. La articolul 72, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) În cazul în care o instituție de credit oferă protecție a creditului care acoperă un număr de expuneri (coș de expuneri) în condițiile în care al n-lea caz de nerambursare corespunzător expunerilor va atrage realizarea protecției, acest eveniment conducând la lichidarea contractului, dacă produsul beneficiază de un rating furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, se aplică ponderile de risc stabilite potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

34. După articolul 72 se introduce un nou articol, articolul 72¹, cu următorul cuprins:

„Art. 72¹. — (1) Valoarea expunerii pentru operațiunile de leasing este reprezentată de valoarea actualizată a plăților minime de leasing.

(2) În sensul alin. (1), plățile minime de leasing sunt acele plăți de-a lungul duratei contractului de leasing pe care locatarul este sau poate fi obligat să le efectueze, precum și orice plată ce poate decurge dintr-o opțiune a locatarului cu privire la cumpărarea avantajoasă a bunului — în cazul în care exercitarea acestei opțiuni este certă, într-o măsură rezonabilă.

(3) Orice valoare reziduală garantată care îndeplinește condițiile referitoare la eligibilitatea furnizorilor de protecție, prevăzute în art. 27—29 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cerințele minime pentru recunoașterea altor tipuri de garanții, prevăzute în art. 55—58 din cadrul aceluiași regulament, trebuie, de asemenea, inclusă în plățile minime de leasing. Aceste expuneri vor fi încadrate în clasa de expuneri corespunzătoare, potrivit art. 4.

(4) În cazul în care expunerea reprezintă valoarea reziduală a proprietăților care fac obiectul contractului de leasing, valorile ponderate la risc ale expunerilor se calculează după următoarea formulă:

$$1/t * 100\% * \text{valoarea expunerii},$$

unde $t = \max \{1, \text{valoarea întregă cea mai apropiată de numărul de ani rămași până la finalizarea leasingului}\}$.”

35. Articolul 76 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — O instituție de credit poate utiliza doar acele ratinguri furnizate de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, la stabilirea cărora au fost avute în vedere toate sumele datorate instituției de credit, atât ca principal, cât și ca dobândă.”

36. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — La calculul valorii ponderate la risc a expunerilor, pentru scopurile art. 10 alin. (1), până la 31 decembrie 2015, tuturor expunerilor față de administrațiile centrale și față de băncile centrale ale statelor membre, exprimate și finanțate în

moneda națională a oricărui alt stat membru, li se aplică aceeași pondere de risc ca și cum expunerile respective ar fi exprimate și finanțate în moneda națională a statului respectiv.”

37. La anexă, categoria „Risc moderat”, a doua liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— facilități de credit neutilizate (angajamente de creditare, de achiziționare de titluri sau angajamente de furnizare de facilități de garantare ori acceptare), cu o scadență inițială mai mică sau egală cu un an, care nu pot fi revocate necondiționat în orice moment fără notificare sau care nu atrag revocarea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului;”.

38. La anexă, categoria „Risc scăzut”, prima liniuță se modifică și va avea următorul cuprins:

„— facilități de credit neutilizate (angajamente de creditare, de achiziționare de titluri sau angajamente de furnizare de facilități de garantare ori acceptare), care pot fi revocate necondiționat în orice moment fără notificare sau care atrag revocarea automată ca urmare a deteriorării bonității debitorului. Liniile de credit retail pot fi considerate ca fiind revocabile necondiționat dacă instituția de credit nu are, în limitele permise de prevederile legislației privind protecția consumatorului sau ale legislației conexe, niciun fel de restricție în ceea ce privește revocarea;”.

Art. II. — Prevederile art. I intră în vigoare începând cu data de 31 decembrie 2010, cu excepția prevederilor pct. 26, 27 și 28, care intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2011.

★

Prezentul regulament transpune dispoziții cuprinse în directive ale Uniunii Europene, după cum urmează:

1. dispozițiile art. 1 pct. 2 din Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 28 iulie 2009;

2. dispozițiile art. 1 pct. 15 și 36 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009;

3. dispozițiile pct. 2(c) din anexa 1 la Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2006/48 și 2006/49 în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecuritizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

Nr. 12 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE

Nr. 77 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/20/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating

Având în vedere dispozițiile art. 126, 130—134, 278, 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, 2 și art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/20/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, aprobat

prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul

riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 13/20/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 12/109/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 1, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Termenii și expresiile «securitizare» și «poziție din securitizare» au semnificația prevăzută de Regulamentul BNR — CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare.”

2. La articolul 1, alineatul (12) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(12) Semnificația expresiei «grup de clienți aflați în legătură» este cea prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții.”

3. La articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — Clasa de expuneri prevăzută la lit. g) a art. 13 include valoarea reziduală a activelor în regim de leasing, dacă aceasta nu este inclusă în valoarea expunerii pentru operațiunile de leasing, așa cum este definită la art. 103 din cap. IV.”

4. La articolul 22, alineatul (10) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(10) Valoarea ponderată la risc în cazul expunerilor securitizate și al expunerilor încadrate în clasa de expuneri prevăzută la art. 13 lit. f) se calculează în conformitate cu prevederile cap. II din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

5. La articolul 23, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — (1) În cazul în care expunerile sub forma titlurilor de participare deținute în organismele de plasament colectiv (OPC) îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 61 și 62 din

Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare, și instituția de credit are cunoștință de toate sau de o parte din expunerile-suport ale OPC, instituția de credit trebuie să ia în considerare în mod direct aceste expuneri-suport în vederea calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor și a valorilor pierderii așteptate, în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul regulament.”

6. La articolul 23, după primul alineat se introduc două noi alineate, alineatele (11) și (12), cu următorul cuprins:

„(11) Prevederile alin. (3) și (4) se aplică acelei părți din expunerile-suport ale OPC de care instituția de credit nu are cunoștință sau de care nu ar putea, în mod rezonabil, să aibă cunoștință.

(12) Prevederile alin. (3) și (4) se aplică, în special, în cazul în care luarea în considerare în mod direct a expunerilor-suport pentru scopurile calculării valorilor ponderate la risc ale expunerilor și valorilor pierderii așteptate, în conformitate cu metodele prevăzute în prezentul regulament, ar reprezenta un efort excesiv pentru instituția de credit.”

7. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul în care instituția de credit nu îndeplinește condițiile pentru utilizarea metodelor prevăzute în prezentul regulament pentru toate sau pentru o parte din expunerile-suport ale OPC, valorile ponderate la risc ale expunerilor și valorile pierderii așteptate se calculează în conformitate cu următoarele abordări:

a) pentru expunerile încadrate în clasa de expuneri prevăzută la art. 13 lit. e), abordarea stabilită în art. 48—50 din cap. II. În cazul în care, pentru aceste scopuri, instituția de credit nu are capacitatea de a distinge între expuneri din investiții de tip *private equity*, expuneri din titluri de capital tranzacționate la bursă și expuneri din alte titluri de capital, aceasta trebuie să trateze respectivele expuneri ca expuneri din alte titluri de capital. Fără a aduce atingere prevederilor art. 26¹¹, în cazul în care aceste expuneri, luate împreună cu expunerile directe ale

instituției de credit încadrate în clasa de expuneri respectivă, și sunt importante în sensul art. 31, se pot aplica, cu aprobarea Băncii Naționale a României, prevederile art. 30;

b) pentru toate celelalte expuneri-suport, abordarea stabilită în cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sub rezerva următoarelor modificări:

- (i) pentru expunerile cărora li se aplică o pondere de risc specifică, aferentă expunerilor pentru care nu este disponibil un rating, sau care se încadrează la nivelul scalei de evaluare a calității creditului căruia îi este asociată cea mai ridicată pondere de risc pentru o clasă de expuneri dată, ponderea de risc trebuie înmulțită cu un factor de 2, dar nu trebuie să fie mai mare de 1.250%;
- (ii) pentru toate celelalte expuneri, ponderea de risc trebuie înmulțită cu un factor de 1,1 și trebuie să fie de minimum 5%.”

8. La articolul 23, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Ca alternativă la aplicarea metodei descrise la alin. (3), instituțiile de credit pot calcula ele însele sau pot recurge la o terță parte pentru calcularea și raportarea valorilor medii ponderate la risc ale expunerilor, pe baza expunerilor-suport ale OPC, în conformitate cu abordările prevăzute la alin. (2), cu condiția să se asigure în mod adecvat corectitudinea calculării și a raportării.”

9. Articolul 26 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 26. — În cazul expunerilor securitizate, valoarea pierderii așteptate se calculează în conformitate cu prevederile cap. II din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

10. La articolul 30 alineatul (1) litera d), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) expuneri față de administrațiile centrale ale statelor membre și față de administrațiile regionale, autoritățile locale și organele administrative ale acestora, dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:”.

11. La articolul 30 alineatul (1), litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) expuneri ale unei instituții de credit față de o contrapartidă care este societatea-mamă a acesteia, filiala sa ori o filială a societății-mamă a acesteia, cu condiția ca respectiva contrapartidă să fie o instituție, o societate financiară holding, o instituție financiară, o societate de administrare a investițiilor sau o societate prestatoare de servicii auxiliare, supusă unor cerințe prudențiale adecvate, ori o entitate legată printr-o relație în sensul art. 19 alin. (4) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, cu modificările ulterioare, și expuneri între instituții de credit care îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 5 alin. (8) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;”.

12. Articolul 38 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — În cazul creanțelor achiziționate față de societăți, discounturile de achiziționare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile personale parțiale care oferă protecție pentru prima pierdere în cazul pierderilor din nerambursare, pierderilor din diminuarea valorii creanței sau pierderilor provenind din ambele situații pot fi tratate drept poziții care suportă prima pierdere în aplicarea prevederilor aferente abordării bazate pe modele interne de rating din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

13. La articolul 39, teza 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 39. — În cazul în care o instituție de credit oferă protecție a creditului pentru un coș de expuneri, în condițiile în care apariția stării de nerambursare de ordinul n aferentă expunerilor declanșează plata și acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, dacă produsul respectiv beneficiază de o evaluare externă a creditului furnizată de o instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, se aplică ponderile de risc prevăzute în cap. II din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

14. Articolul 45 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 45. — În cazul creanțelor achiziționate, discounturile de achiziționare rambursabile, garanțiile reale sau garanțiile personale parțiale care oferă protecție pentru prima pierdere în cazul pierderilor din nerambursare, pierderilor din diminuarea valorii creanței sau pierderilor provenind din ambele situații pot fi tratate drept poziții care suportă prima pierdere în aplicarea prevederilor aferente abordării bazate pe modele interne de rating din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010.”

15. La articolul 47, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituția de credit poate folosi metode diferite pentru portofolii diferite în cazul în care utilizează pe plan intern metode diferite. În acest caz, instituția de credit trebuie să demonstreze Băncii Naționale a României că alegerea este făcută de o manieră consecventă și coerentă și nu este determinată de considerații legate de arbitrajul de reglementare.”

16. La articolul 51, alineatul (1) se abrogă.

17. Articolul 54 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 54. — (1) Valoarea ponderată la risc a expunerilor este pierderea potențială, înmulțită cu 12,5, care corespunde expunerilor din titluri de capital ale instituției de credit, așa cum este aceasta obținută prin utilizarea unor modele interne valoare-la-risc (*value-at-risk*) cu un interval de încredere unilateral (*one-tailed*) de 99% pentru diferența dintre randamentele trimestriale și o rată fără risc adecvată, calculată pentru o perioadă de eșantionare (*sample period*) de lungă durată.

(2) Valorile ponderate la risc ale expunerilor la nivel de portofoliu de titluri de capital nu trebuie să fie mai mici decât totalul sumelor dintre valorile minime ponderate la risc ale expunerilor potrivit metodei bazate pe probabilitatea de nerambursare/pierdere în caz de nerambursare (PD/LGD) și valorile corespunzătoare ale pierderii așteptate înmulțite cu 12,5 și calculate pe baza valorilor probabilității de nerambursare prevăzute la art. 95 din cap. III și a valorilor corespunzătoare ale pierderii în caz de nerambursare prevăzute la art. 96 și art. 97 din cap. III.”

18. Articolul 56 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 56 — Valoarea ponderată la risc a expunerilor se calculează conform următoarei formule:

Valoarea ponderată la risc a expunerii = 100%* valoarea expunerii,

cu excepția cazului în care expunerea reprezintă o valoare reziduală a activelor în regim de leasing, situație în care aceasta trebuie calculată după cum urmează:

$$\frac{1}{t} * 100% * \text{valoarea expunerii},$$

unde *t* reprezintă maximum dintre 1 și cel mai apropiat număr întreg de ani aferenți duratei rămase a contractului de leasing.”

19. La articolul 60, după primul alineat se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) În cazul în care Banca Națională a României a autorizat o instituție de credit să aplice, de o manieră generală, ponderi de risc preferențiale de 50% expunerilor din categoria 1 și, respectiv, de 70% expunerilor din categoria 2, pierderea așteptată (EL) ia valoarea 0% pentru expunerile din categoria 1 și 0,4% pentru expunerile din categoria 2.”

20. La articolul 65, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Discounturile aferente expunerilor bilanțiere achiziționate atunci când acestea se află în stare de nerambursare, potrivit prevederilor art. 100 din cap. IV, trebuie tratate în aceeași manieră ca ajustările de valoare.”

21. La articolul 73 alineatul (1), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:

„d) obligațiunilor garantate, așa cum sunt definite la art. 52—54 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, le poate fi atribuită o valoare a pierderii în caz de nerambursare de 11,25%.”

22. Articolul 80 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 80. — În cazul expunerilor din tranzacții cu instrumente financiare derivate, prevăzute în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, cu modificările și completările ulterioare, acoperite integral sau aproape integral cu garanții reale, și al expunerilor din tranzacții de creditare în marjă, acoperite integral sau aproape integral cu garanții reale, care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, scadența este media ponderată a scadențelor rămase ale tranzacțiilor și nu poate fi mai mică de 10 zile. Pentru tranzacțiile de răscumpărare sau operațiunile de dare sau luare de titluri sau mărfuri cu împrumut care fac obiectul unui acord-cadru de compensare, scadența este media ponderată a scadențelor rămase ale tranzacțiilor și nu poate fi mai mică de 5 zile. Pentru ponderarea scadențelor se utilizează valoarea noțională a fiecărei tranzacții.”

23. La articolul 85 alineatul (1), partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 78—82, scadența este de cel puțin o zi pentru:”

24. La articolul 100, teza a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Pentru activele achiziționate, diferența dintre suma datorată și valoarea netă înregistrată în bilanțul instituțiilor de credit este numită *discount*, dacă suma datorată este mai mare, și, respectiv, *primă*, dacă aceasta este mai mică.”

25. Articolul 152 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 152. — Instituțiile de credit trebuie să colecteze și să păstreze date cu privire la diverse aspecte referitoare la ratingurile lor interne, conform cerințelor prevăzute la art. 159—163 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și la art. 3 și 4 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 25/30/2006 privind cerințele de transparență și de publicare pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

26. Articolul 211 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 211. — Cerințele prevăzute la art. 212—219 nu se aplică în cazul garanțiilor furnizate de instituții, administrații centrale sau bănci centrale, precum și de societăți care îndeplinesc cerințele stipulate la art. 27 lit. g) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare, dacă instituția de credit a primit aprobarea de a aplica, pentru expunerile față de astfel de entități, regulile prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare. În acest caz se aplică cerințele prevăzute la art. 2 alin. (6) pct. 1 și art. 3—10 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

27. La articolul 243 litera b), teza a 3-a se modifică și va avea următorul cuprins:

„Asemenea examinări sunt efectuate de către o structură internă independentă.”

28. Articolul 258 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 258. — Auditul intern trebuie să examineze, cel puțin anual, sistemele de rating ale instituției de credit și funcționarea acestora, inclusiv funcția de creditare și estimarea probabilităților de nerambursare, pierderilor în caz de nerambursare, pierderilor așteptate și factorilor de conversie. Sfera de examinare trebuie să includă respectarea tuturor cerințelor minime aplicabile.”

29. Articolul 261 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 261. — Până la data de 31 decembrie 2012, valoarea medie ponderată în funcție de expunere a pierderii în caz de nerambursare, pentru toate expunerile de tip retail garantate cu proprietăți imobiliare locative și care nu beneficiază de garanții din partea administrațiilor centrale, nu trebuie să fie mai mică de 10%.”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010, cu excepția prevederilor de la art. I pct. 21 și 29, care intră în vigoare la data de 1 ianuarie 2011.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 pct. 3—5 din Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 28 iulie 2009, ale art. 1 pct. 16 și 17 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009, precum și ale art. 1 pct. 17 și anexa I pct. 3 din Directiva Parlamentului European și a Consiliului de modificare a directivelor 2006/48 și 2006/49 în ceea ce privește cerințele de capital pentru portofoliul de tranzacționare și resecurizare, precum și procesul de supraveghere a politicilor de remunerare.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 13 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 89 din 25 octombrie 2010

ORDIN

pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 141, 142, 278, 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007 cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și al prevederilor art. 1, 2 și art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — La data de 31 decembrie 2010 se abrogă Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor

Mobiliare nr. 13/110 din 14 decembrie 2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/21/2006 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.033 și 1.033 bis din 27 decembrie 2006.

Art. 4. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții

CAPITOLUL I Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Prezentul regulament stabilește modul în care se realizează monitorizarea, raportarea și supravegherea expunerilor mari.

(2) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe.

(3) Casele centrale sunt responsabile pentru reglementarea cadrului general aferent expunerilor mari ale cooperativelor de credit din cadrul rețelelor cooperatiste. Reglementările emise vor avea în vedere prevederile prezentului regulament în ceea ce privește expunerile mari ale cooperativelor de credit și nu vor putea stabili cerințe mai puțin restrictive decât cele prevăzute de acesta. În acest sens reglementările emise de casa centrală vor fi transmise spre avizare Băncii Naționale a României.

(4) Prezentul regulament se aplică în mod corespunzător societăților de servicii de investiții financiare, precum și societăților de administrare a investițiilor, persoane juridice române, care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții. În acest sens, orice referire la Banca Națională a României se consideră a fi făcută, după caz, la Comisia Națională a Valorilor Mobiliare.

(5) Prezentul regulament se aplică la nivel individual și, după caz, consolidat, în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 17/22/2006 privind supravegherea pe bază consolidată a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, cu modificările ulterioare.

(6) Casele centrale sunt responsabile pentru aplicarea prezentului regulament la nivel de rețea cooperatistă.

Art. 2. — (1) Termenii și expresiile folosite în cuprinsul prezentului regulament au semnificațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind

instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

(2) În sensul prezentului regulament, termenul *societate-mamă* include o societate-mamă în sensul art. 7 alin. (1) pct. 19 lit. a)–e) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice entitate care, în opinia Băncii Naționale a României, exercită efectiv o influență dominantă asupra altei entități (o filială).

(3) În sensul prezentului regulament, termenul *filială* include o entitate aflată în relație cu o societate-mamă, în una dintre situațiile prevăzute la alin. (2), precum și orice entitate asupra căreia, în opinia Băncii Naționale a României, o societate-mamă exercită efectiv o influență dominantă.

(4) Semnificațiile noțiunilor *instituții* și *firmе de investiții* este cea din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare.

(5) În înțelesul prezentului regulament, expresia *grup de clienți aflați în legătură* reprezintă:

a) două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice care constituie, dacă nu se dovedește altfel, un singur risc deoarece una dintre ele deține, direct ori indirect, controlul asupra celorlalte ori celorlalte; sau

b) două ori mai multe persoane fizice și/sau juridice între care nu există o relație de control, așa cum este descrisă la lit. a), dar care trebuie să fie considerate ca reprezentând un singur risc deoarece sunt interconectate în asemenea măsură încât, în cazul în care una dintre acestea s-ar confrunta cu probleme financiare, în special dificultăți de finanțare ori de rambursare, cealaltă sau toate celelalte ar întâmpina probabil dificultăți de finanțare ori de rambursare;

(6) Termenii și expresiile *bănci centrale*, *bănci multilaterale de dezvoltare*, *entități din sectorul public* au înțelesul prevăzut de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare.

(7) Semnificațiile expresiilor *protecție finanțată a creditului* și *protecție nefinanțată a creditului* sunt cele din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 3. — (1) În scopul prezentului regulament, *expunerile* reprezintă orice activ sau orice element din afara bilanțului prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, fără aplicarea ponderilor de risc ori gradelor de risc prevăzute.

(2) Expunerile care provin din elementele prevăzute în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, cu modificările și completările ulterioare, trebuie calculate în conformitate cu una dintre metodele prevăzute de regulamentul respectiv. În scopul

prezentului regulament, se vor aplica și prevederile art. 4 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) Cu aprobarea Băncii Naționale a României, toate elementele acoperite integral de fonduri proprii pot fi excluse pentru scopul determinării expunerilor, cu condiția ca respectivele fonduri proprii să nu fie incluse în fondurile proprii ale instituției de credit în sensul art. 126 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 2 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau în calculul altor indicatori de monitorizare prevăzuți în alte reglementări.

Art. 4. — Expunerile nu vor include niciunul dintre următoarele elemente:

a) în cazul operațiunilor pe curs de schimb, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării, pe durata celor două zile lucrătoare ulterioare plății;

b) în cazul operațiunilor de cumpărare sau de vânzare de titluri, expunerile înregistrate în cursul normal al decontării pe durata a 5 zile lucrătoare ulterioare plății sau livrării titlurilor, în funcție de care dintre aceste operațiuni are loc mai devreme;

c) în cazul furnizării serviciilor de transfer de bani, inclusiv executarea serviciilor de plată, compensările și decontările în orice monedă, precum și operațiunile de corespondent bancar, sau în cazul compensărilor de instrumente financiare, decontărilor și serviciilor de custodie pentru clienți, finanțări primite cu întârziere, expunerile rezultate din aceste activități, precum și alte expuneri care decurg din operațiunile aferente clienților și care nu durează mai mult de următoarea zi lucrătoare; sau

d) în cazul furnizării serviciilor de transfer de bani, inclusiv executarea serviciilor de plată, compensările și decontările în orice monedă, precum și operațiunile de corespondent bancar, expunerile din cursul zilei față de instituțiile care furnizează aceste servicii.

Art. 5. — Pentru a stabili existența unui grup de clienți aflați în legătură, în ceea ce privește expunerile menționate la art. 4 alin. (1) lit. m), o) și p) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care există o expunere față de active-suport, instituțiile de credit trebuie să evalueze schema, expunerile-suport ale acesteia sau ambele. În acest scop, instituțiile de credit trebuie să evalueze substanța economică și riscurile inerente structurii operațiunii.

Art. 6. — Pentru scopurile calculării valorii expunerii în conformitate cu prezentul regulament, termenul *instituție de credit* include și orice entitate publică sau privată, inclusiv sucursalele sale, care îndeplinește cerințele din definiția *instituție de credit* prevăzută la art. 7 alin. (1) pct. 10 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și care a fost autorizată într-un stat terț.

CAPITOLUL II

Expuneri mari

SECȚIUNEA 1

Monitorizarea și raportarea expunerilor mari

Art. 7. — (1) Expunerea unei instituții de credit față de un client sau față de un grup de clienți aflați în legătură este considerată ca fiind expunere mare dacă valoarea sa este egală ori depășește 10% din fondurile proprii ale instituției de credit.

(2) Banca Națională a României poate stabili, diferit față de instituția de credit, componența unui grup de clienți aflați în legătură.

Art. 8. — (1) Instituțiile de credit raportează Băncii Naționale a României următoarele informații referitoare la fiecare expunere mare, inclusiv expunerile mari exceptate de la aplicarea art. 9:

a) identificarea clientului sau a grupului de clienți aflați în legătură față de care instituțiile de credit au o expunere mare;

b) valoarea expunerii înainte luării în considerare a efectului diminuării riscului de credit, dacă este cazul;

c) în cazul în care se utilizează, tipul protecției finanțate sau nefinanțate a creditului;

d) valoarea expunerii după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit calculat pentru scopul art. 9.

(2) În cazul în care instituțiile de credit fac obiectul prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare, respectivele instituții de credit pun la dispoziția Băncii Naționale a României, la solicitarea acesteia, informații cu privire la cele mai mari 20 de expuneri determinate la nivel consolidat, cu excepția celor excluse de la aplicarea art. 9.

(3) Raportarea expunerilor mari, așa cum este prevăzută la alin. (1), se va efectua trimestrial la nivel individual și semestrial la nivel consolidat.

(4) Banca Națională a României va implementa de la 31 decembrie 2012, împreună cu celelalte autorități competente, formulare de raportare cu conținut, frecvențe și date de raportare uniforme, în conformitate cu ghidurile Comitetului Supraveghetorilor Bancari Europeni. Formularele de raportare vor fi proporționale cu natura, dimensiunea și complexitatea activităților instituțiilor de credit.

(5) Instituțiile de credit trebuie să analizeze, în măsura în care este posibil, expunerile față de emitenții de garanții reale, furnizorii de protecție de credit nefinanțată și față de activele-suport, potrivit art. 5, pentru identificarea posibilelor concentrări și, după caz, să ia măsuri și să raporteze Băncii Naționale a României orice informații semnificative.

SECȚIUNEA a 2-a

Limite aplicabile expunerilor mari

Art. 9. — (1) Instituțiile de credit nu trebuie să înregistreze, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu art. 11—19, o expunere față de un client sau un grup de clienți aflați în legătură a cărei valoare depășește 25% din fondurile proprii.

(2) În cazul în care clientul este o instituție sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții, valoarea expunerii nu poate depăși fie 25% din fondurile proprii ale instituției de credit, fie echivalentul a 150 milioane euro, în funcție de care dintre aceste valori este mai mare, cu condiția ca suma valorilor expunerilor față de toți clienții aflați în legătură care nu sunt instituții să nu depășească, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu art. 11—19, 25% din fondurile proprii ale instituției de credit.

(3) În cazul în care echivalentul a 150 milioane euro este mai mare decât 25% din fondurile proprii ale instituției de credit, valoarea expunerii nu trebuie să depășească, după luarea în considerare a efectului diminuării riscului de credit în conformitate cu art. 11—19, o limită rezonabilă raportată la fondurile proprii ale instituției de credit. Această limită este stabilită de către instituțiile de credit, în concordanță cu politicile și procedurile menționate în art. 8 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 23/28/2006 privind criteriile tehnice referitoare la organizarea și tratamentul riscurilor, precum și criteriile tehnice utilizate de autoritățile competente pentru verificarea și evaluarea acestora, cu modificările și completările ulterioare, pentru a aborda și controla riscul de concentrare și nu trebuie să depășească 100% din fondurile proprii ale acestora.

(4) Pentru societățile de servicii de investiții financiare, în cazul în care clientul este o instituție sau în cazul în care un grup de clienți aflați în legătură include una sau mai multe instituții, nivelul valoric al expunerii stabilite la alin. (2) și (3) este echivalentul a 500.000 euro.

(5) Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate modifica ulterior nivelul valoric al expunerii prevăzute la alin. (4).

(6) În scopul aplicării cerințelor prudențiale în domeniul expunerilor mari, Comisia Națională a Valorilor Mobiliare poate stabili, la nivel individual, cerințe mai restrictive privind limita menționată la alin. (4).

Art. 10. — (1) Instituțiile de credit trebuie să respecte permanent limita relevantă prevăzută la art. 9. În cazul în care, într-o situație excepțională, expunerile depășesc limita respectivă, valoarea expunerii trebuie notificată fără întârziere Băncii Naționale a României, care, în cazul în care consideră a fi justificat, poate acorda instituției de credit o perioadă limitată de timp pentru a se încadra în limita respectivă.

(2) În cazul în care echivalentul a 150 milioane euro, menționat la art. 9, este aplicabil, Banca Națională a României poate permite, de la caz la caz, depășirea limitei de 100% raportată la fondurile proprii ale instituției de credit.

Art. 11. — (1) Pentru scopurile art. 12—19, termenul *garanție personală* include instrumentele financiare derivate de credit recunoscute potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, altele decât instrumentele de tipul *credit linked note*.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (3), în cazul în care recunoașterea protecției de credit finanțate sau nefinanțate este permisă în temeiul art. 12—19, această permisiune este condiționată de respectarea cerințelor de eligibilitate și a altor cerințe minime stabilite în Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(3) În cazul în care instituțiile de credit se bazează pe aplicarea art. 14, recunoașterea protecției de credit finanțate se

supune cerințelor relevante prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Pentru scopul acestei secțiuni, instituțiile de credit nu iau în considerare garanția reală menționată la art. 23—25 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, cu excepția cazului în care aceasta este permisă potrivit art. 16—17.

Art. 12. — (1) Următoarele expuneri sunt excluse de la aplicarea prevederilor art. 9:

a) elemente de activ reprezentând creanțe asupra administrațiilor centrale sau băncilor centrale, cărora, în cazul în care sunt negarantate, li se aplică o pondere de risc de 0%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) elemente de activ reprezentând creanțe asupra organizațiilor internaționale sau băncilor de dezvoltare multilaterală, cărora, în cazul în care sunt negarantate, li se aplică o pondere de risc de 0%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) elemente de activ reprezentând creanțe garantate în mod explicit de administrații centrale, bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare sau de entități din sectorul public, atunci când creanțelor negarantate asupra respectivelor entități care furnizează garanția personală li se aplică o pondere de risc de 0%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

d) alte expuneri față de sau garantate de administrații centrale, bănci centrale, organizații internaționale, bănci multilaterale de dezvoltare sau entități din sectorul public, atunci când creanțelor negarantate asupra entității față de care expunerea este înregistrată sau de către care este garantată li se aplică o pondere de risc de 0%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

e) elemente de activ reprezentând creanțe asupra autorităților regionale sau locale ale statelor membre, în cazul în care aceste creanțe primesc o pondere de risc de 0%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte expuneri față de autoritățile regionale sau locale respective ori garantate de acestea, în cazul în care aceste creanțe primesc o pondere de risc de 0% potrivit aceluiași regulament;

f) expuneri față de contrapartidele menționate la art. 5 alin. (7) sau (8) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care primesc o pondere de risc de 0% potrivit aceluiași regulament; expunerile care nu îndeplinesc criteriile respective, indiferent dacă sunt sau nu exceptate de la dispozițiile art. 9, se tratează ca expuneri față de o parte terță;

g) elemente de activ și alte expuneri garantate, în mod adecvat în opinia Băncii Naționale a României, prin garanții reale reprezentate de depozite de numerar (*cash deposits*) plasate la instituția de credit împrumutătoare sau la o instituție de credit care este societatea-mamă sau o filială a instituției de credit împrumutătoare; numerarul încasat din instrumente de tipul *credit linked note* emise de instituția de credit, împrumuturile acordate de către o contrapartidă instituției de credit și depozitele unei contrapartide păstrate la instituția de credit, care fac obiectul unui acord de compensare bilanțieră

recunoscut potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, se consideră a fi încadrate la această literă;

h) elemente de activ și alte expuneri garantate, în mod adecvat în opinia Băncii Naționale a României, prin garanții reale reprezentate de certificate de depozit emise de instituția de credit împrumutătoare sau de o instituție de credit care este societatea-mamă sau o filială a instituției de credit împrumutătoare și încredințate oricăreia dintre acestea;

i) expuneri care decurg din facilitățile de credit neutilizate care sunt clasificate, potrivit anexei la Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, ca elemente din afara bilanțului cu grad de risc scăzut și în legătură cu care există un acord încheiat cu clientul sau grupul de clienți aflați în legătură, în temeiul căruia facilitatea poate fi utilizată doar dacă se stabilește că utilizarea nu va cauza depășirea limitei aplicabile potrivit art. 9.

(2) Pentru fiecare dintre expunerile de mai jos se va excepta de la aplicarea art. 9 partea calculată ca diferență între valoarea expunerii respective și rezultatul înmulțirii acesteia cu ponderea aferentă:

(i) pondere 0%:

a) elemente de activ care constituie creanțe asupra băncilor centrale sub formă de rezerve minime obligatorii deținute la aceste bănci centrale și care sunt exprimate în monedele lor naționale;

b) elemente de activ reprezentând creanțe asupra autorităților centrale sub formă de cerințe de lichiditate reglementate deținute în titluri de stat, exprimate și finanțate în monedele lor naționale, cu condiția ca ratingul respectivelor autorități centrale, furnizat de o instituție externă de evaluare a creditului nominalizată, să fie din categoria *investment grade*;

(ii) pondere 10%—obligațiunile garantate care îndeplinesc condițiile prevăzute la art. 55 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

(iii) pondere 20%:

a) elemente de activ reprezentând creanțe asupra administrațiilor regionale sau autorităților locale ale statelor membre, în cazul în care acestor creanțe li se aplică o pondere de risc de 20%, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și alte expuneri față de ori garantate de aceste administrații regionale sau autorități locale, creanțe cărora li se aplică o pondere de risc de 20% potrivit aceluiași regulament;

b) obligațiuni garantate prevăzute la art. 55 lit. b) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

c) elemente de activ reprezentând creanțe și alte expuneri față de instituții, cu condiția ca expunerile respective să nu constituie fonduri proprii ale acestor instituții, scadența să nu depășească ziua lucrătoare următoare și să nu fie exprimate într-o monedă de tranzacționare importantă;

d) elemente de activ reprezentând creanțe și alte expuneri față de instituțiile de credit înregistrate de instituțiile de credit care funcționează pe bază neconcurențială, care acordă împrumuturi, în baza programelor legislative sau a statutului lor, pentru încurajarea anumitor sectoare ale economiei, în cadrul anumitor forme de supraveghere a administrației publice și al

anumitor restricții privind utilizarea împrumuturilor, cu condiția ca respectivele expuneri să rezulte din asemenea împrumuturi care sunt transferate beneficiarilor prin intermediul altor instituții de credit;

(iv) pondere 50%:

a) obligațiuni garantate prevăzute la art. 55 lit. c) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) 50% din acreditivele documentare înregistrate în afara bilanțului cu grad de risc moderat și din facilitățile de credit neutilizate înregistrate în afara bilanțului cu grad de risc moderat, prevăzute în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, și 80% din garanții, altele decât garanțiile pentru credite care au un temei legal și care sunt acordate membrilor prin scheme de garantare mutuală având statut de instituții de credit.

Art. 13. — Fără a aduce atingere prevederilor art. 15, la calcularea valorii expunerilor în scopurile art. 9, o instituție de credit poate utiliza „valoarea expunerii ajustată integral”, calculată potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, luând în considerare diminuarea riscului de credit, ajustările de volatilitate și orice decalaj de scadență (E*).

Art. 14. — (1) Fără a aduce atingere prevederilor art. 15, instituțiile de credit care, în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, au dreptul să utilizeze propriile estimări ale pierderii în caz de nerambursare (LGD) și ale factorilor de conversie pentru o anumită clasă de expuneri pot, în cazul în care, în opinia Băncii Naționale a României, respectivele instituții de credit au capacitatea să estimeze efectele garanțiilor financiare asupra expunerilor lor separat de alte aspecte relevante aferente LGD, să ia în considerare efectele respective la calcularea valorii expunerilor pentru scopurile art. 9.

(2) Pentru scopurile alin. (1), instituțiile de credit trebuie să convingă Banca Națională a României cu privire la adecvarea estimărilor realizate în vederea diminuării valorii expunerii în scopul conformării cu cerințele prevăzute la art. 9.

(3) În cazul în care o instituție de credit are dreptul să utilizeze propriile estimări ale efectelor garanțiilor financiare, aceasta le va utiliza de o manieră coerentă cu metoda adoptată pentru determinarea cerințelor de capital.

(4) Instituțiile de credit care, în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, au dreptul să utilizeze propriile estimări ale LGD și ale factorilor de conversie pentru o anumită clasă de expuneri și care nu determină valoarea expunerilor prin metoda menționată la alin. (1) pot utiliza metoda extinsă a garanțiilor financiare sau metoda menționată la art. 18 alin. (1) lit. b) pentru calcularea valorii expunerilor.

Art. 15. — (1) Instituțiile de credit care utilizează metoda extinsă a garanțiilor financiare sau care au dreptul să utilizeze metoda prevăzută la art. 14 pentru a calcula valoarea expunerilor în scopurile art. 9 trebuie să efectueze periodic simulări pentru situații de criză privind concentrările de risc de credit, inclusiv în ceea ce privește valoarea realizabilă a oricărei garanții acceptate.

(2) Aceste simulări periodice pentru situații de criză iau în considerare riscurile provenite din modificările potențiale în

condițiile pieței, care ar putea avea un impact negativ asupra adecvării fondurilor proprii ale instituțiilor de credit, precum și riscurile provenite din valorificarea garanțiilor în situații de criză.

(3) Instituția de credit trebuie să demonstreze Băncii Naționale a României că simulările pentru situații de criză pe care le derulează sunt adecvate pentru evaluarea riscurilor respective.

(4) În cazul în care o astfel de simulare pentru situații de criză indică o valoare realizabilă a garanției acceptate mai mică decât valoarea care ar putea fi luată în considerare prin utilizarea metodei extinse a garanțiilor financiare sau, după caz, a metodei descrise la art. 14, valoarea garanției care poate fi luată în considerare la determinarea valorii expunerilor în sensul art. 9 se reduce corespunzător.

(5) Instituțiile de credit trebuie să includă următoarele elemente în strategia de administrare a riscului de concentrare:

a) politici și proceduri pentru administrarea riscurilor rezultate din decalajele dintre scadența expunerii și scadența protecției creditului aferentă expunerilor respective;

b) politici și proceduri pentru cazurile în care o simulare pentru situații de criză indică o valoare realizabilă a garanției mai mică decât valoarea luată în considerare prin utilizarea metodei extinse a garanțiilor financiare sau metodei descrise la art. 14; și

c) politici și proceduri privind riscul de concentrare ce rezultă în urma aplicării tehnicilor de diminuare a riscului de credit și, în special, expunerile mari indirecte, de exemplu expunerile față de un emitent de titluri acceptate drept garanție.

Art. 16. — (1) Pentru scopurile prezentului regulament, în cazul expunerilor garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative, instituțiile de credit pot diminua valoarea expunerii cu până la 50% din valoarea proprietății locative în cauză, dacă este îndeplinită oricare dintre următoarele condiții:

a) expunerea este garantată cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare locative sau prin părți deținute în societățile finlandeze din domeniul locativ care funcționează în conformitate cu Legea finlandeză din 1991 privind societățile din domeniul locativ ori cu legislația echivalentă ulterioară;

b) expunerea rezultă dintr-o operațiune de leasing potrivit căreia locatorul păstrează în totalitate dreptul de proprietate asupra proprietății imobiliare locative ce face obiectul tranzacției atât timp cât locatarul nu și-a exercitat opțiunea de cumpărare.

(2) În aplicarea alin. (1), valoarea proprietății se determină spre satisfacția Băncii Naționale a României, pe baza unor standarde prudente de evaluare stabilite prin lege, reglementări sau prevederi administrative. Evaluarea proprietăților imobiliare locative se efectuează cel puțin o dată la 3 ani.

(3) Pentru scopurile prezentului articol se aplică cerințele prevăzute la art. 41—45 și art. 121 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(4) În aplicarea prezentului articol, prin *proprietate imobiliară locativă* se înțelege acel spațiu locativ care este sau va fi ocupat ori dat cu chirie de către proprietar.

Art. 17. — (1) Pentru scopurile prezentului regulament, în cazul expunerilor garantate cu ipotecă asupra proprietăților imobiliare comerciale situate pe teritoriul unui alt stat membru, instituțiile de credit pot diminua valoarea expunerii cu până la 50% din valoarea proprietății comerciale în cauză numai în situația în care autoritățile competente din statul membru în care

este situată proprietatea comercială permit ca următoarelor expuneri să li se aplice ponderea de risc de 50%, în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare:

a) expunerile garantate cu ipotecă asupra spațiilor pentru birouri sau altor spații cu destinație comercială ori prin părți deținute în societățile finlandeze din domeniul locativ care funcționează în conformitate cu Legea finlandeză din 1991 privind societățile din domeniul locativ sau cu legislația echivalentă ulterioară, în ceea ce privește spațiile pentru birouri ori alte spații cu destinație comercială; sau

b) expunerile rezultate din operațiuni de leasing imobiliar privind spațiile pentru birouri sau alte spații cu destinație comercială.

(2) În aplicarea alin. (1), valoarea proprietății se determină spre satisfacția autorității competente din statul membru în care este situată proprietatea comercială, pe baza unor standarde prudente de evaluare stabilite prin lege, reglementări sau prevederi administrative. Proprietatea comercială trebuie să fie construită în totalitate, închiriată și să genereze un venit corespunzător din chirii.

Art. 18. — (1) În cazul în care o expunere față de un client este garantată de o terță parte sau printr-o garanție reală emisă de o terță parte, instituțiile de credit pot:

a) să trateze acea porțiune a expunerii care este garantată ca fiind asumată de garant, și nu de client, cu condiția ca expunerea față de garant, negarantată, să primească o pondere de risc egală sau mai mică decât ponderea de risc aferentă expunerii față de client, negarantată, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) să trateze acea porțiune a expunerii garantată cu valoarea de piață a garanției reale recunoscute ca fiind asumată de terță parte, și nu de client, cu condiția ca expunerea să fie garantată cu garanție reală, iar partea garantată cu garanție reală a expunerii să primească o pondere de risc egală sau mai mică decât ponderea de risc aferentă expunerii negarantate față de client potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Metoda prevăzută la alin. (1) lit. b) nu se utilizează de către o instituție de credit în cazul existenței unui decalaj între scadența expunerii și scadența protecției.

(3) Pentru scopul prezentului regulament, instituțiile de credit pot utiliza atât metoda extinsă a garanțiilor financiare, cât și tratamentul prevăzut la alin. (1) lit. b) numai în cazul în care le este permisă utilizarea atât a metodei extinse a garanțiilor financiare, cât și a metodei simple a garanțiilor financiare în scopul aplicării art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 19. — În cazul în care o instituție de credit aplică prevederile art. 18 alin. (1):

a) dacă garanția este exprimată într-o monedă diferită de cea în care este exprimată expunerea, nivelul expunerii care se consideră a fi acoperită se calculează în conformitate cu prevederile referitoare la tratamentul aplicat neconcordanței de monede pentru protecția nefinanțată a creditului din cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare;

b) decalajul între scadența expunerii și scadența protecției trebuie tratat în conformitate cu prevederile referitoare la tratamentul decalajului de scadență din cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare; și

c) protecția parțială poate fi recunoscută potrivit tratamentul prevăzut de Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare.

CAPITOLUL III

Sanțiuni, dispoziții tranzitorii și finale

Art. 20. — Până la data de 31 decembrie 2012, pentru elementele de activ reprezentând creanțe și alte expuneri față de instituții, înregistrate înainte de 31 decembrie 2009, se va excepta de la aplicarea art. 9 partea calculată ca diferență între valoarea expunerii respective și rezultatul înmulțirii acesteia cu ponderea aferentă:

a) pondere 20% — elemente de activ reprezentând creanțe asupra instituțiilor și alte expuneri față de acestea a căror scadență este de până la 3 ani. Aceste elemente nu pot constitui fonduri proprii ale instituțiilor respective;

b) pondere 50% — elemente de activ reprezentând creanțe asupra instituțiilor a căror scadență este mai mare de 3 ani, cu condiția ca acestea să fie reprezentate de instrumente de creanță emise de o instituție și care, în opinia Băncii Naționale a României, sunt negociabile și cotate zilnic pe o piață creată de operatori profesioniști sau a căror emisiune a fost autorizată de autoritatea competentă din statul membru de origine al instituției emitente. Aceste elemente nu pot constitui fonduri proprii ale instituțiilor respective.

Art. 21. — Nerespectarea dispozițiilor prezentului regulament atrage aplicarea măsurilor și/sau a sancțiunilor prevăzute la art. 226, 227, 229, precum și la art. 284 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 22. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune dispoziții cuprinse în directive ale Uniunii Europene, după cum urmează:

1. dispozițiile art. 4 pct. 12(b), 13(b) și 45, art. 106—117 din Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit, accesul la activitate și desfășurarea activității de către instituțiile de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 30 iunie 2006; și

2. dispozițiile art. 1 pct. 2(b), pct. 19—28 și pct. 37 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 14 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 75 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/18/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 11, 124, 126, 278, ale art. 345 alin. (4) și ale art. 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/18/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006, cu modificările și completările ulterioare, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 15/18/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 15/112/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 2, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„(2) Termenii și expresiile: *securitizare*, *poziție din securitizare*, *inițiator*, *îmbunătățire a calității creditului* au

semnificațiile prevăzute în Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare.

(3) În înțelesul prezentului regulament, termenii și expresiile de mai jos au următoarele semnificații:

a) *participație* — deținerea unor drepturi în capitalul unei entități, reprezentate sau nu prin titluri, care, prin crearea unei legături durabile cu acea entitate, sunt destinate să contribuie la activitățile acesteia, ori deținerea, în mod direct sau indirect, a 20% ori mai mult din drepturile de vot sau din capitalul unei entități;

b) *IFRS* — Standardele Internaționale de Raportare Financiară, incluzând Standardele Internaționale de Contabilitate, și interpretările lor, în cea mai recentă versiune a acestora adoptată de Comisia Europeană în temeiul Regulamentului (CE) nr. 1.606/2002 al Parlamentului European și al Consiliului din 19 iulie 2002 privind aplicarea standardelor internaționale de contabilitate, care se aplică în condițiile prevăzute de Ordinul Băncii Naționale a României nr. 13/2008 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu directivele europene, aplicabile instituțiilor de credit, instituțiilor financiare nebancale și Fondului de garantare a depozitelor în sistemul bancar, cu modificările și completările ulterioare;

c) *instrumente de capital hibride* — instrumente prevăzute la art. 4 lit. c¹) din prezentul regulament.”

2. La articolul 2, alineatul (4) se abrogă.

3. La articolul 4, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) capitalul social subscris în sensul prevederilor pct. 54 din Reglementările contabile, aprobate prin Ordinul BNR nr. 13/2008, cu modificările și completările ulterioare, împreună cu primele de capital integral încasate, aferente acestuia, sau, după caz, capitalul de dotare pus la dispoziția sucursalei din România de către instituția de credit din statul terț, care acoperă în întregime pierderile în condiții de asigurare a continuității activității și care, în cazul falimentului sau lichidării instituției de credit, are rang de prioritate inferior față de toate celelalte creanțe. Sumele respective se iau în calcul în măsura în care sunt efectiv vărsate.

În cazul societăților de servicii de investiții financiare, precum și al societăților de administrare a investițiilor care au în obiectul de activitate administrarea portofoliilor individuale de investiții, acest element al fondurilor proprii de nivel 1 cuprinde capitalul, în sensul prevederilor reglementărilor contabile conforme cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene aplicabile entităților autorizate, reglementate și supravegheate de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, împreună cu primele de capital integral încasate, aferente acestuia. Sumele respective se iau în calcul în măsura în care sunt efectiv vărsate;”.

4. La articolul 4, litera b) se abrogă.

5. La articolul 4, după litera c) se introduce o nouă literă, litera c¹), cu următorul cuprins:

„c¹) instrumentele, altele decât cele prevăzute la lit. a), care îndeplinesc cerințele stipulate în cadrul secțiunii 1.11 «Cerințe privind instrumentele de capital hibride», precum și pe cele menționate la art. 15 lit. a), c)—e) și la art. 17 din prezentul regulament.”

6. La articolul 5, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) valoarea de înregistrare în contabilitate (cost de achiziție) a acțiunilor proprii și a altor instrumente proprii de capital, deținute de instituția de credit;”.

7. Articolul 8 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 8. — În cazul unei instituții de credit care este inițiatorul unei operațiuni de securitizare, câștigurile nete aferente activelor securitizate, recunoscute în conturile de rezerve și care contribuie la o îmbunătățire a calității creditului pentru pozițiile din securitizare, vor fi excluse de la calculul elementelor prevăzute la art. 4 lit. c).”

8. La capitolul II, după secțiunea 1.1 se introduce o nouă secțiune, secțiunea 1.11, intitulată „Cerințe privind instrumentele de capital hibride”, cuprinzând articolele 81—83, cu următorul cuprins:

„1.11. Cerințe privind instrumentele de capital hibride”

Art. 81. — Instrumentele de capital hibride, prevăzute la art. 4 lit. c¹), trebuie să îndeplinească cerințele prevăzute la art. 82 și 83, precum și următoarele:

a) trebuie să fie emise pe durată nedeterminată sau să aibă scadența, potrivit contractului inițial, de cel puțin 30 de ani.

Determinarea scadenței se face de la data includerii sumelor respective în calculul fondurilor proprii;

b) pot include una sau mai multe opțiuni de cumpărare (*call options*) la discreția exclusivă a emitentului, dar nu pot fi răscumpărate cel puțin 5 ani de la data includerii sumelor aferente acestora în calculul fondurilor proprii;

c) dispozițiile care guvernează instrumentele emise pe durată nedeterminată pot să prevadă un stimulent de răscumpărare pentru instituția de credit doar dacă acesta se consideră a fi moderat și nu va interveni mai devreme de 10 ani de la data emiterii instrumentelor. Banca Națională a României va defini, pentru scopurile acestui regulament, noțiunea de stimulent moderat de răscumpărare;

d) prevederile care guvernează instrumentele emise pe durată determinată nu trebuie să permită un stimulent de răscumpărare la o dată diferită de cea a scadenței;

e) instrumentele emise pe durată determinată și nedeterminată pot fi răscumpărate numai cu aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României;

f) prevederile care guvernează instrumentul trebuie să permită instituției de credit să înceteze, atunci când este necesar, plata dobânzii sau dividendelor pentru o perioadă nelimitată de timp, pe bază necumulativă. Cu toate acestea, instituția de credit trebuie să înceteze aceste plăți dacă nu îndeplinește cerințele de capital prevăzute la art. 2 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare. Banca Națională a României poate solicita încetarea plăților de dobânzi sau dividende, pe baza situației financiare și a solvabilității instituției de credit. Banca Națională a României va reglementa criteriile avute în vedere la solicitarea încetării plății de dobânzi/dividende de către instituția de credit;

g) prevederile care guvernează instrumentul trebuie să asigure, prin aplicarea unor mecanisme adecvate, că principalul, dobânda sau dividendul neplătite acoperă pierderile și nu împiedică recapitalizarea instituției de credit. Banca Națională a României va reglementa modul în care trebuie să se deruleze aceste mecanisme;

h) în cazul falimentului sau lichidării instituției de credit, instrumentele de capital hibride au rang de prioritate la plată inferior celui aferent elementelor prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. c).

Art. 82. — (1) Aprobarea prealabilă prevăzută la art. 81 lit. e) se poate obține numai în condițiile în care cererea este făcută la inițiativa instituției de credit emitente și, în opinia Băncii Naționale a României, atât situația financiară, cât și cea a solvabilității instituției de credit nu sunt afectate în mod semnificativ. Banca Națională a României va reglementa condițiile în care se acordă aprobarea prealabilă pentru răscumpărarea instrumentelor de capital hibride de către instituția de credit.

(2) În contextul aprobării prealabile prevăzute la art. 81 lit. e), Banca Națională a României poate solicita instituțiilor de credit să înlocuiască instrumentele de capital hibride cu elemente din categoriile celor prevăzute la art. 4 lit. a) sau c¹), având aceeași calitate sau o calitate mai bună.

(3) Banca Națională a României solicită suspendarea răscumpărării instrumentelor emise pe durată determinată în cazul în care instituția de credit nu îndeplinește cerințele de capital prevăzute la art. 2 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare. O astfel de solicitare poate fi adresată și în alte cazuri în funcție de situația financiară și cea a solvabilității instituțiilor de credit.

(4) Banca Națională a României poate acorda în orice moment permisiunea pentru răscumpărarea anticipată a instrumentelor emise pe durată determinată și nedeterminată, în cazul în care regimul fiscal aplicabil sau clasificarea din punctul de vedere al reglementărilor prudentiale a respectivelor

instrumente suferă o modificare ce nu a fost prevăzută la data emiterii acestora, având în vedere totodată și situația financiară și cea a solvabilității instituției de credit.

Art. 8³. — (1) Orice încetare de plată de dobânzi sau dividende nu va aduce atingere dreptului instituției de credit de a înlocui plata acestora cu o plată sub forma unui instrument menționat la art. 4 lit. a), cu condiția ca orice astfel de mecanism alternativ de plată a dobânzilor/dividendelor să permită instituției de credit păstrarea resurselor financiare.

(2) Banca Națională a României va reglementa condițiile specifice de derulare a mecanismelor alternative de plată a dobânzilor sau dividendelor.”

9. Articolul 9 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — Fondurile proprii de nivel 1 ale unei rețele cooperatiste cuprind elementele prevăzute la art. 4 și la art. 6 alin. (1) din prezentul regulament, înregistrate la nivelul organizațiilor cooperatiste de credit.”

10. La articolul 11, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — (1) Capitalul inițial al instituțiilor de credit este constituit din suma elementelor menționate la art. 4 lit. a)—c), din care se deduc valorile prevăzute la art. 5 lit. a), d) și e).”

11. La articolul 11, alineatul (1¹) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(1¹) Capitalul inițial al unei case centrale este constituit din suma elementelor menționate la art. 4 lit. a)—c), din care se deduc valorile prevăzute la art. 5 lit. a)—e).”

12. La articolul 15, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) rambursarea nu se poate efectua la inițiativa deținătorului sau fără aprobarea prealabilă a Băncii Naționale a României. Aceste condiții trebuie îndeplinite și în cazul răscumpărării titlurilor de către instituția de credit sau de către filialele sale în vederea anulării lor. Rambursarea nu poate fi solicitată de instituția de credit în primii 5 ani de la data includerii sumelor respective în fondurile proprii. Ulterior acestui interval, Banca Națională a României acceptă rambursarea doar dacă este încredințată că, ulterior rambursării, atât situația solvabilității, cât și nivelul și structura fondurilor proprii ale instituției de credit rămân adecvate, cel puțin pe o perioadă de 2 ani;”

13. La articolul 21, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (1¹), cu următorul cuprins:

„(1¹) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), totalul elementelor prevăzute la art. 4 lit. c¹) este supus următoarelor limite:

a) valoarea totală a instrumentelor care, prin contract, trebuie să fie convertite în timpul situațiilor de urgență și care, la inițiativa Băncii Naționale a României, pot fi convertite în orice moment, pe baza analizei situației financiare și a solvabilității instituției de credit emitente, în elemente prevăzute la art. 4 lit. a), în limita unui număr maxim de astfel de instrumente, nu poate depăși 50% din valoarea fondurilor proprii de nivel 1, calculată potrivit art. 4, 5 și art. 6 alin. (1);

b) în situația în care valoarea instrumentelor menționată la lit. a) nu atinge limita prevăzută la această literă, în cadrul respectivei limite, toate celelalte instrumente nu pot depăși 35% din valoarea fondurilor proprii de nivel 1, calculată potrivit art. 4, 5 și art. 6 alin. (1);

c) în cadrul limitelor prevăzute la lit. a) și b), instrumentele emise pe durată determinată și instrumentele ale căror prevederi stipulează un stimulent de răscumpărare nu pot depăși 15% din valoarea fondurilor proprii de nivel 1, calculată potrivit art. 4, 5 și art. 6 alin. (1);

d) valoarea elementelor ce excedează limitelor prevăzute la lit. a)—c) este supusă limitării prevăzute în cadrul alin. (1).”

14. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Banca Națională a României poate aproba, în situații de urgență, la cererea instituției de credit, depășirea temporară a limitelor prevăzute la art. 21 alin. (1) și (1¹).”

15. La articolul 22 alineatul (1), litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:

„g) valorile expunerilor aferente pozițiilor din securitizare care primesc o pondere de risc de 1.250% în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010, cu excepția cazurilor în care au fost luate în considerare la calcularea valorilor ponderate la risc ale expunerilor în vederea determinării cerințelor de capital potrivit art. 126 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și art. 2 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006, cu modificările și completările ulterioare, după cum se menționează în cadrul aceluiași regulament;”

16. La articolul 22 alineatul (1), litera h) se modifică și va avea următorul cuprins:

„h) alte elemente deductibile stabilite în conformitate cu prevederile art. 23 din prezentul regulament.”

17. La articolul 26 alineatul (3), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) interesul minoritar, reprezentând partea ce revine acționarilor minoritari din rezultatele nete pozitive și activele nete ale unei filiale, în cazul utilizării metodei integrării globale. Orice instrumente prevăzute la art. 4 lit. c¹), care dau naștere unor interese minoritare, trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în cadrul secțiunii 1.11 «Cerințe privind instrumentele de capital hibride», precum și pe cele menționate la art. 15 lit. a), c)—e), art. 17 și 21 din prezentul regulament;”

18. După articolul 35 se introduc două noi articole, articolele 35¹ și 35², cu următorul cuprins:

„Art. 35¹. — (1) Instituțiile de credit care până la data de 31 decembrie 2010 nu se conformează limitelor stabilite la art. 21 alin. (1¹) vor dezvolta strategii și procese cu privire la măsurile necesare rezolvării acestei situații înainte de termenele stabilite la art. 35².

(2) Măsurile prevăzute la alin. (1) se verifică și se evaluează în temeiul art. 166 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 35². — Pentru instrumentele care până la data de 31 decembrie 2010 au fost considerate, în conformitate cu reglementările naționale, a fi echivalente cu elementele menționate la art. 4 lit. a) și c) și la art. 6 alin. (1), însă nu intră sub incidența prevederilor art. 4 lit. a) sau nu întrunesc cerințele stabilite în cadrul secțiunii 1.11 «Cerințe privind instrumentele de capital hibride», se va aprecia că acestea intră sub incidența art. 4 lit. c¹) până la data de 31 decembrie 2040, sub rezerva următoarelor limitări:

a) până la 20% din fondurile proprii de nivel 1, între 10 și 20 de ani după 31 decembrie 2010;

b) până la 10% din fondurile proprii de nivel 1, între 20 și 30 de ani după 31 decembrie 2010.”

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 paragrafele 7—12, paragraful 37 primul și al doilea subparagraf din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a Directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 15 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 74 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/17/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții

Având în vedere dispozițiile art. 126, art. 134 lit. a) și ale art. 278, 384 și 385 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, precum și ale art. 2 lit. a) din Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale art. 1, 2 și art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/17/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/113/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/113/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 16/17/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 16/113/2006, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. **La articolul 1, alineatele (1) și (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Prezentul regulament se aplică instituțiilor de credit, persoane juridice române, și sucursalelor din România ale instituțiilor de credit din state terțe și stabilește tehnicile de diminuare a riscului de credit eligibile, cerințele minime ce trebuie respectate în vederea recunoașterii acestora, precum și modul în care calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al valorilor pierderilor așteptate poate fi modificat.

(2) Casele centrale sunt responsabile pentru reglementarea cadrului general aferent tehnicilor de diminuare a riscului de credit eligibile și modificării calculului valorilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al valorilor pierderilor așteptate ca urmare a recunoașterii tehnicilor, al cooperativelor de credit din cadrul rețelelor cooperatiste. Reglementările emise vor avea în vedere prevederile prezentului regulament în ceea ce privește tehnicile eligibile de diminuare a riscului de credit, cerințele minime ce trebuie respectate în vederea recunoașterii acestora și modul în care calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și, după caz, al valorilor pierderilor așteptate poate fi modificat pentru recunoașterea tehnicilor, la nivelul cooperativelor de credit, și nu vor putea stabili prevederi mai puțin restrictive decât cele prevăzute de acesta. În acest sens, reglementările emise de casa centrală vor fi transmise spre avizare Băncii Naționale a României.”

2. La articolul 2, alineatele (3) și (4) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(3) Pentru scopurile prezentului regulament, termenii și expresiile *instituție externă de evaluare a creditului, instituție externă de evaluare a creditului eligibilă, expunere, entități din sectorul public, organisme de plasament colectiv, societăți, tranzacție de răscumpărare și rating* au semnificațiile prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare.

(4) Expresia *operațiuni de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri* are semnificația expresiei *operațiuni de dare de titluri/mărfuri cu împrumut și operațiuni de luare de titluri/mărfuri cu împrumut*, prevăzută de Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 2, după alineatul (5) se introduce un nou alineat, alineatul (5¹), cu următorul cuprins:

„(5¹) Expresiile *risc de diminuare a valorii creanței, probabilitate de nerambursare, pierdere, pierdere în caz de nerambursare, factor de conversie și pierdere așteptată* au semnificațiile prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare.”

4. La articolul 2 alineatul (6), punctul 1 se modifică și va avea următorul cuprins:

„1. *instituție de credit împrumutătoare* — instituția de credit care are expunerea în cauză, fie că aceasta rezultă sau nu dintr-un credit;”

5. La articolul 2 alineatul (6), punctul 8 se abrogă.

6. La articolul 2 alineatul (6), după punctul 11 se introduc două noi puncte, punctele 12 și 13, cu următorul cuprins:

„12. *burse recunoscute* — burse recunoscute ca atare de către autoritățile competente și care îndeplinesc următoarele condiții:

a) funcționează în mod regulat;

b) au reguli, emise sau aprobate de autoritățile adecvate din țara de origine a bursei, care stabilesc condițiile de funcționare a bursei, condițiile de acces la bursă, precum și condițiile pe care trebuie să le îndeplinească un contract înainte de a putea fi efectiv negociat pe bursă; și

c) dispun de un mecanism de compensare potrivit căruia contractele prevăzute în anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, cu modificările și completările ulterioare, fac obiectul unor cerințe zilnice de marjă care, în opinia autorităților competente, furnizează protecție adecvată;

13. *funcție de conducere* — ansamblul atribuțiilor structurii de conducere reprezentate de directori, în cadrul sistemului unitar de administrare, și de către directorat, în cadrul sistemului dualist de administrare.”

7. Articolul 3 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 3. — Instituțiile de credit care utilizează abordarea standard în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau care utilizează abordarea bazată pe modele interne de rating în conformitate cu prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, dar care nu folosesc estimări proprii pentru pierderea în caz de nerambursare și pentru factorii de conversie potrivit art. 22—29 din ultimul regulament menționat, pot recunoaște tehnici de diminuare a riscului de credit, în conformitate cu prezentul regulament, în calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor pentru scopurile art. 2 lit. a) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 13/18/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare, sau, dacă este cazul, în calculul valorilor pierderilor așteptate pentru scopurile art. 14 alin. (3) și art. 22 alin. (1) lit. f) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/23/2006 privind fondurile proprii ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

8. La articolul 5, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În cazul protecției finanțate a creditului, pentru a fi eligibile pentru recunoaștere, activele pe care aceasta se bazează trebuie să fie suficient de lichide, iar valoarea lor îndeajuns de stabilă în timp, astfel încât să confere un nivel adecvat de certitudine cu privire la protecția realizată împotriva riscului de credit, avându-se în vedere abordarea utilizată pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și gradul de recunoaștere permis. Activele eligibile sunt cele prevăzute de cap. II.”

9. Articolul 6 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — În cazul protecției nefinanțate a creditului, pentru a fi eligibilă pentru recunoaștere, partea care își asumă angajamentul trebuie să prezinte suficientă credibilitate, iar contractul de protecție trebuie să fie valabil din punct de vedere legal și executoriu în jurisdicțiile relevante, astfel încât să confere un nivel adecvat de certitudine cu privire la protecția realizată împotriva riscului de credit, avându-se în vedere abordarea utilizată pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și gradul de recunoaștere permis. Furnizorii de protecție și tipurile de contracte de protecție eligibile sunt cele prevăzute de cap. II.”

10. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Pentru instituțiile de credit care aplică metoda extinsă a garanțiilor financiare prevăzută în cap. IV, efectele contractelor de compensare bilaterală ce acoperă tranzacții de răscumpărare, operațiuni de dare sau luare cu împrumut de

titluri sau mărfuri și/sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței efectuate cu o contrapartidă pot fi recunoscute.

(2) Fără a se aduce atingere prevederilor anexei II la Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru a fi recunoscute, garanțiile reale acceptate în garanție, precum și titlurile sau mărfurile luate cu împrumut în cadrul unor astfel de acorduri trebuie să îndeplinească cerințele de eligibilitate pentru garanțiile reale prevăzute la art. 14—20.”

11. La articolul 15, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) titluri de creanță emise de acele entități din sectorul public pentru care expunerile față de acestea sunt tratate ca expuneri față de administrația centrală în jurisdicția căreia sunt stabilite respectivele entități, potrivit prevederilor art. 17 alin. (3) și (4) din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;”.

12. La articolul 17, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) sunt cotate la o bursă recunoscută;”.

13. La articolul 18, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă organismul de plasament colectiv nu este limitat la investirea în instrumentele care sunt eligibile pentru recunoaștere potrivit prevederilor art. 16 și 17, titlurile de participare pot fi recunoscute cu valoarea activelor eligibile drept garanție reală sub ipoteza faptului că organismul de plasament colectiv a investit în active neeligibile la limita maximă permisă în cadrul mandatului său. În cazurile în care activele neeligibile pot avea o valoare negativă din cauza datoriilor sau datoriilor potențiale rezultând din dreptul de proprietate, instituția de credit trebuie să calculeze valoarea totală a activelor neeligibile și trebuie să reducă valoarea activelor eligibile cu cea a activelor neeligibile în cazul în care aceasta din urmă este negativă per total.”

14. La articolul 20, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Dacă organismul de plasament colectiv nu este limitat la investirea în instrumentele care sunt eligibile pentru recunoaștere conform prevederilor art. 16 și 17 și în elementele menționate la alin. (1) lit. a), titlurile de plasament pot fi recunoscute cu valoarea activelor eligibile drept garanție reală sub ipoteza faptului că organismul de plasament colectiv a investit în active neeligibile la limita maximă permisă în cadrul mandatului său. În cazurile în care activele neeligibile pot avea o valoare negativă din cauza datoriilor sau datoriilor contingente rezultând din dreptul de proprietate, instituția de credit trebuie să calculeze valoarea totală a activelor neeligibile și trebuie să reducă valoarea activelor eligibile cu cea a activelor neeligibile în cazul în care aceasta din urmă este negativă per total.”

15. La articolul 22 alineatul (1), partea introductivă și litera a) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 22. — (1) Proprietățile imobiliare locative care sunt sau vor fi locuite sau date cu chirie de proprietar sau de beneficiarul real (*beneficial owner*) în cazul societăților pentru investiții personale (*personal investment companies*), precum și proprietățile imobiliare comerciale, respectiv birouri și alte spații comerciale, pot fi recunoscute ca fiind garanții imobiliare eligibile dacă sunt îndeplinite următoarele condiții:

a) valoarea proprietății nu depinde în mod semnificativ de calitatea creditului asociată debitorului. Această cerință nu

privește situațiile în care factori exclusiv de natură macroeconomică afectează atât valoarea proprietății, cât și performanța împrumutatului; și”.

16. La articolul 22, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Banca Națională a României recunoaște drept garanție reală eligibilă o proprietate imobiliară locativă pentru care nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. b), situată pe teritoriul altui stat membru și recunoscută drept garanție reală eligibilă de către autoritatea competentă din acel stat membru în baza exceptării instituțiilor de credit de la obligativitatea respectării prevederilor alin. (1) lit. b).

(5) Banca Națională a României recunoaște drept garanție reală eligibilă o proprietate imobiliară comercială pentru care nu este îndeplinită condiția prevăzută la alin. (1) lit. b), situată pe teritoriul altui stat membru și recunoscută drept garanție reală eligibilă în acel stat membru în baza exceptării instituțiilor de credit de la obligativitatea respectării prevederilor alin. (1) lit. b).”

17. La articolul 23, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Creanțele eligibile nu le includ pe cele asociate cu securitizarea, cu subparticipațiile sau cu instrumentele financiare derivate de credit și nici sumele de încasat de la entități aparținând aceluiași grup ca și instituția de credit împrumutătoare sau de la angajații acesteia.”

18. La articolul 27, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) entități din sectorul public, dacă expunerile față de acestea sunt tratate ca expuneri față de instituții sau administrații centrale potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;”.

19. La articolul 27 litera g), subpunctul (ii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(ii) în cazul instituțiilor de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor și valorile pierderilor așteptate potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu au un rating eligibil și sunt evaluate intern ca având o probabilitate de nerambursare echivalentă celei asociate ratingurilor ce corespund cel puțin nivelului 2 al scalei de evaluare a calității creditului potrivit regulilor de ponderare a expunerilor față de societăți prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

20. La articolul 30, literele c) și d) ale alineatului (1) și alineatul (2) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„c) furnizorul de protecție avea atribuit, la momentul la care protecția creditului a fost furnizată sau pentru orice perioadă ulterioară acestuia, un rating intern cu o probabilitate de nerambursare echivalentă sau inferioară celei asociate cel puțin nivelului 2 al scalei de evaluare a calității creditului potrivit regulilor de ponderare la risc a expunerilor față de societăți prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare; și

d) furnizorul de protecție are atribuit un rating intern cu o probabilitate de nerambursare echivalentă sau inferioară celei asociate cel puțin nivelului 3 al scalei de evaluare a calității creditului potrivit regulilor de ponderare la risc a expunerilor față de societăți prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Pentru scopurile acestui articol, protecția creditului furnizată de agențiile de creditare a exportului nu trebuie să beneficieze de efectul contragaranțiilor explicite furnizate de o administrație centrală.”

21. La articolul 32, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru ca protecția creditului să fie recunoscută pentru scopurile prezentului regulament, în cazul în care o instituție de credit realizează o acoperire internă a riscului prin utilizarea unui instrument financiar derivat de credit — respectiv riscul de credit al unei expunerii neincluse în portofoliul de tranzacționare se acoperă prin utilizarea unui instrument financiar derivat de credit din portofoliul de tranzacționare — este necesar ca riscul de credit transferat în portofoliul de tranzacționare să fie externalizat uneia sau mai multor terțe părți. În astfel de situații, dacă transferul riscului se face cu respectarea cerințelor privind recunoașterea diminuării riscului de credit stabilite de prezentul regulament, se aplică regulile prevăzute de cap. IV—VII pentru calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al valorilor pierderilor așteptate în cazul protecției nefinanțate a creditului.”

22. La articolul 33, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 33. — (1) Instituțiile de credit trebuie să demonstreze Băncii Naționale a României că dispun de procese adecvate de administrare a riscurilor, care să le permită controlul riscurilor la care instituția este expusă ca urmare a utilizării de tehnici de diminuare a riscului de credit.”

23. La articolul 37, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Ca excepție de la prevederile alin. (1) lit. b), obligațiunile garantate emise de debitor ce îndeplinesc cerințele prevăzute la art. 52—54 din cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, pot fi recunoscute ca eligibile dacă acestea constituie garanție financiară pentru tranzacții de răscumpărare, cu condiția ca prevederile alin. (1) lit. a) să fie respectate.”

24. La articolul 39, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) instituțiile de credit trebuie să implementeze proceduri și procese temeinice pentru controlul riscurilor decurgând din utilizarea de garanții reale — incluzând riscul nerealizării sau al realizării incomplete a garanției reale, riscurile de evaluare, riscurile asociate cu încetarea contractului de garanție, riscul de concentrare rezultând din utilizarea garanției reale și interacțiunea cu profilul general de risc al instituției de credit;”

25. La articolul 43, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Cerințele legate de monitorizarea valorilor proprietăților imobiliare ce trebuie îndeplinite sunt următoarele:

a) valoarea proprietății imobiliare trebuie monitorizată frecvent și cel puțin o dată pe an pentru o proprietate imobiliară comercială și cel puțin o dată la 3 ani pentru o proprietate imobiliară locativă. În situația în care condițiile pieței suportă modificări semnificative, trebuie realizată o monitorizare mai frecventă;

b) metode statistice pot fi utilizate pentru monitorizarea valorii proprietății imobiliare și pentru identificarea proprietăților imobiliare care necesită reevaluare;

c) evaluarea unei proprietăți imobiliare trebuie revizuită de un evaluator independent când informații indică faptul că valoarea respectivei proprietăți ar fi scăzut semnificativ

comparativ cu nivelul general al prețurilor de pe piață. Pentru creditele ce depășesc echivalentul în lei a 3 milioane de euro sau 5% din fondurile proprii ale instituției de credit, evaluarea proprietății imobiliare trebuie revizuită de către un evaluator independent cel puțin o dată la 3 ani.”

26. La articolul 51, literele d), f) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„d) politicile de creditare ale instituției de credit cu privire la structura tranzacției trebuie să stabilească cerințe corespunzătoare referitoare la garanțiile corporale în ceea ce privește valoarea expunerii, capacitatea de valorificare în timp util a garanției reale, capacitatea de stabilire în mod obiectiv a unui preț sau a unei valori de piață, frecvența cu care valoarea poate fi cunoscută prompt, incluzând o expertiză sau o evaluare profesională, și volatilitatea sau o aproximare a volatilității valorii garanției reale;

f) instituțiile de credit trebuie să aibă dreptul de a inspecta fizic bunul adus în garanție; instituțiile de credit trebuie să dispună de politici și proceduri care să prevadă exercitarea de către ele a acestui drept;

g) instituțiile de credit trebuie să dispună de proceduri de monitorizare a faptului că bunul acceptat ca protecție este asigurat în mod corespunzător împotriva daunelor.”

27. La articolul 52, litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) locatorul realizează o administrare riguroasă a riscului în ceea ce privește utilizarea activului dat în leasing, vechimea și durata planificată de utilizare ale acestuia, incluzând monitorizarea corespunzătoare a valorii bunului;”

28. La articolul 54, partea introductivă și literele a), d) și e) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 54. — Pentru ca polițele de asigurare de viață gajate în favoarea instituției de credit împrumutătoare să fie recunoscute, trebuie îndeplinite toate condițiile următoare:

a) societatea care furnizează asigurarea de viață face obiectul Directivei 2002/83/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 5 noiembrie 2002 privind asigurarea de viață și al Directivei 2001/17/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 19 martie 2001 privind reorganizarea și lichidarea întreprinderilor de asigurare sau este supravegheată de o autoritate competentă a unui stat terț care aplică aranjamente de reglementare și supraveghere cel puțin echivalente celor aplicate în Comunitate;

d) valoarea de răscumpărare este declarată de societatea care furnizează asigurarea de viață și nu poate fi redusă;

e) instituția de credit împrumutătoare are dreptul de a rezilia polița și de a primi valoarea de răscumpărare în cazul în care debitorul se află în stare de nerambursare;”

29. La articolul 54, după litera h) se introduc două noi litere, literele i) și j), cu următorul cuprins:

„i) valoarea de răscumpărare trebuie plătită în timp util la cerere;

j) valoarea de răscumpărare nu poate fi solicitată fără acordul instituției de credit.”

30. La articolul 55 alineatul (1), partea introductivă și punctele (ii) și (iii) ale literei c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 55. — (1) Cu respectarea prevederilor art. 56, pentru ca protecția creditului decurgând dintr-o garanție personală sau

dintr-un instrument financiar derivat de credit să fie recunoscută următoarele cerințe trebuie îndeplinite:

-
- (ii) ar crește costul efectiv al protecției ca rezultat al deteriorării calității creditului aferente expunerii acoperite;
- (iii) ar putea exonera furnizorul de protecție de obligația de a plăti în timp util, în cazul în care debitorul inițial nu efectuează vreo plată datorată; sau”.

31. La articolul 56 alineatul (1), litera b) se modifică și va avea următorul cuprins:

„b) o bancă multilaterală de dezvoltare sau o organizație internațională căreia, potrivit sau în temeiul prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, i se aplică pondere de risc de 0%.”

32. La articolul 56 alineatul (2), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) acoperirea este robustă și nimic din datele istorice nu sugerează faptul că protecția dată de contragarantie este mai puțin decât echivalentă în mod efectiv celei aferente unei garanții directe furnizate de entitatea în cauză.”

33. La articolul 57, litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) în caz de neîndeplinire culpabilă a obligațiilor contractuale și/sau orice eveniment de credit prevăzut și/sau neplată de către contrapartidă, instituția de credit împrumutătoare trebuie să aibă dreptul să se îndrepte, în timp util, împotriva garantului pentru orice sume datorate aferente creanței pentru care este furnizată protecția. Efectuarea plății de către garant nu trebuie să fie condiționată de obligația instituției de credit împrumutătoare de a se îndrepta în prealabil împotriva debitorului. În cazul protecției nefinanțate a creditului furnizate pentru credite garantate cu ipotecă pe proprietăți imobiliare locative, cerințele prevăzute la art. 55 alin. (1) lit. c) pct. (iii) și în prezentul articol trebuie îndeplinite doar în timpul a 24 de luni;”.

34. La articolul 61 litera c), punctul (iii) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(iii) instrumente financiare derivate de credit de tipul *nth to default*, protecția obținută este eligibilă în acest cadru numai dacă a fost obținută și protecție eligibilă pentru starea de nerambursare (n-1) sau dacă s-a înregistrat deja starea de nerambursare în legătură cu (n-1) dintre activele din portofoliu. În acest caz, tratamentul trebuie aplicat acelui activ din portofoliu care are cea mai mică valoare ponderată la risc a expunerii;”.

35. Articolul 62 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — Cu respectarea prevederilor cap. V—VII, în cazul în care prevederile cap. II și III sunt îndeplinite, calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, precum și calculul valorilor ponderate la risc ale expunerilor și al valorilor pierderilor așteptate potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, pot fi modificate în conformitate cu prevederile prezentului capitol.”

36. Articolul 66 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 66. — Pentru expunerile ce fac obiectul unui acord cadru de compensare eligibil pentru tranzacții de răscumpărare și/sau operațiuni de dare sau luare cu împrumut de titluri sau mărfuri și/sau alte operațiuni ajustate la condițiile pieței, valoarea expunerii ajustată integral (E*) se determină, în condițiile utilizării abordării bazate pe ajustări de volatilitate reglementate sau a

abordării bazate pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate, potrivit prevederilor art. 67—71.”

37. La articolul 67, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 67. — (1) Cu respectarea prevederilor art. 73—80, la determinarea valorii expunerii ajustate integral (E*) pentru expunerile prevăzute la art. 66, ajustările de volatilitate ce trebuie aplicate se calculează utilizând fie abordarea bazată pe ajustări de volatilitate reglementate, fie abordarea bazată pe estimări proprii ale ajustărilor de volatilitate, așa cum sunt acestea prevăzute la art. 89—119, pentru metoda extinsă a garanțiilor financiare.”

38. Articolul 68 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 68. — (1) Poziția netă pe fiecare categorie de titluri sau pe fiecare marfă va fi determinată prin scăderea din valoarea totală a titlurilor sau a mărfurilor din categoria respectivă, date cu împrumut, vândute sau livrate în baza unui acord-cadru de compensare, a valorii totale a titlurilor din aceeași categorie sau a mărfurilor respective luate cu împrumut, achiziționate sau primite în baza acordului.

(2) Pentru scopurile alin. (1), *categorie de titluri* înseamnă titluri emise de aceeași entitate, având aceeași dată de emisiune și aceeași scadență, care se supun aceluiași clauze contractuale și au aceeași perioadă de deținere potrivit prevederilor art. 93—118.”

39. Articolul 72 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — Utilizarea abordării bazate pe modele interne în scopul calculului valorii expunerii ajustate integral (E*) trebuie să se realizeze cu respectarea prevederilor art. 73—80.”

40. La articolul 73, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Cu aprobarea Băncii Naționale a României, instituțiile de credit pot utiliza propriile modele interne și pentru tranzacțiile de creditare în marjă, dacă acestea sunt acoperite de un acord-cadru de compensare bilaterală care îndeplinește cerințele prezentate în cadrul Regulamentului BNR—CNVM nr. 20/25/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

41. La articolul 75, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit care nu au primit din partea Băncii Naționale a României aprobarea de a utiliza un astfel de model potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 22/27/2006, cu modificările și completările ulterioare, pot solicita aprobarea utilizării unui model intern de cuantificare a riscului pentru scopurile art. 72.”

42. La articolul 76, partea introductivă și literele a), b) și g) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Aprobarea la care se face referire la art. 75 va fi acordată numai dacă instituția de credit demonstrează Băncii Naționale a României că sistemul implementat pentru administrarea riscurilor rezultate din tranzacțiile și operațiunile acoperite de acordul-cadru de compensare este solid din punct de vedere conceptual și implementat cu integritate și, îndeosebi, că următoarele standarde calitative sunt îndeplinite:

a) modelul intern de cuantificare a riscurilor utilizat pentru determinarea volatilității potențiale a prețurilor pentru tranzacții și operațiuni face parte integrantă din procesul zilnic de administrare a riscurilor și servește ca bază pentru raportarea expunerilor la risc către organele cu funcție de conducere ale instituției de credit;

b) instituția de credit dispune de o unitate de control al riscurilor, independentă de unitățile ce desfășoară activități de tranzacționare și care raportează direct organelor cu funcție de conducere. Unitatea în cauză trebuie să fie responsabilă cu configurarea și implementarea sistemului de administrare a riscurilor al instituției de credit. Aceasta trebuie să producă și să analizeze rapoarte zilnice asupra rezultatelor produse de modelul de cuantificare a riscurilor și asupra măsurilor adecvate ce trebuie luate cu privire la limitele aferente unei poziții;

g) instituția de credit derulează în mod frecvent un program riguros de simulare a condițiilor de criză, iar rezultatele acestor teste sunt examinate de către organele cu funcție de conducere și sunt reflectate în politicile și în limitele pe care acestea le stabilesc;”.

43. La articolul 78, după alineatul (1) se introduce un nou alineat, alineatul (2), cu următorul cuprins:

„(2) Instituțiile de credit pot utiliza corelații empirice în cadrul categoriilor de riscuri și între categoriile de riscuri, dacă Banca Națională a României este convinsă că sistemul folosit de instituția de credit pentru cuantificarea corelațiilor este solid și implementat cu integritate.”

44. La articolul 81, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Pentru scopurile art. 5 din Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, valoarea expunerii ajustată integral E^* determinată potrivit art. 67—80 este considerată valoarea expunerii pentru expunerea față de contrapartidă, ce rezultă din tranzacțiile și operațiunile acoperite de acordul-cadru de compensare.

(3) Pentru scopurile prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, valoarea expunerii ajustată integral E^* determinată potrivit art. 67—80 este considerată valoarea expunerii pentru expunerea față de contrapartidă, ce rezultă din tranzacțiile și operațiunile acoperite de acordul-cadru de compensare.”

45. La articolul 83, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) O instituție de credit nu poate utiliza simultan metoda simplă a garanțiilor financiare și metoda extinsă a garanțiilor financiare decât pentru scopurile art. 133 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 8 și 30 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare; instituțiile de credit trebuie să demonstreze Băncii Naționale a României că această aplicare cu caracter excepțional a ambelor metode nu este utilizată selectiv cu scopul de a obține cerințe minime de capital reduce și nu conduce la arbitraj de reglementare.”

46. Articolul 84 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 84. — Potrivit metodei simple a garanțiilor financiare, garanției financiare recunoscute ca eligibilă pentru diminuarea riscului de credit i se atribuie o valoare egală cu valoarea sa de piață, determinată în conformitate cu prevederile art. 36.”

47. La articolul 85, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — (1) Ponderea de risc care ar fi aplicată potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, dacă instituția de credit împrumutătoare ar fi avut o expunere directă la instrumentul ce constituie

garanție financiară, se aplică acelor părți ale valorilor expunerilor garantate cu valoarea de piață a garanției financiare recunoscute. În acest scop, valoarea expunerii pentru un element din afara bilanțului prevăzut de anexa la Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, este de 100% din valoarea acesteia, și nu valoarea expunerii indicată în art. 3 alin. (1) și (2) din regulamentul menționat.”

48. La articolul 85, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Ponderea de risc corespunzătoare părții garantate este de cel puțin 20%, cu excepțiile prevăzute la art. 86—88.

(3) Părții rămase a valorii expunerii i se aplică ponderea de risc care s-ar aplica unei expuneri negarantate față de contrapartidă potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

49. La articolul 87 alineatul (3), litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) titlurile de creanță emise de organizații internaționale cărora, potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, li se aplică o pondere de risc de 0%.”

50. Articolul 90 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 90. — Cu respectarea tratamentului pentru neconcordanțele de monede în cazul tranzacțiilor pe piețe nereglementate (OTC) cu instrumente financiare derivate prevăzut la art. 91, în cazul în care garanția financiară este exprimată într-o monedă diferită de cea în care este exprimată expunerea-suport, o ajustare care să reflecte volatilitatea monedei trebuie adăugată la ajustarea de volatilitate corespunzătoare garanției financiare în conformitate cu prevederile art. 93—118.”

51. Articolul 91 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 91. — În cazul tranzacțiilor pe piețe nereglementate (OTC) cu instrumente financiare derivate acoperite de acorduri de compensare recunoscute de către Banca Națională a României conform prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 20/25/2006, cu modificările și completările ulterioare, în cazul în care există o neconcordanță între moneda în care este exprimată garanția financiară și moneda de decontare, trebuie aplicată o ajustare de volatilitate care să reflecte volatilitatea monedei. Indiferent de numărul monedelor implicate în tranzacțiile acoperite de acordul de compensare, nu se aplică decât o singură ajustare de volatilitate.”

52. La articolul 92, alineatele (2) și (3) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Valoarea ajustată în funcție de volatilitate a expunerii care se ia în considerare se calculează după cum urmează:

$E_{VA} = E \times (1 + H_E)$ și, în cazul tranzacțiilor pe piețe nereglementate (OTC) cu instrumente financiare derivate, $E_{VA} = E$, unde:

— E_{VA} este valoarea ajustată în funcție de volatilitate a expunerii;

— E este valoarea expunerii așa cum ar fi aceasta determinată în urma aplicării prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau ale Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, după caz, dacă expunerea nu ar fi fost garantată;

— H_E este ajustarea de volatilitate corespunzătoare expunerii (E), determinată conform art. 93—118.

(3) Valoarea expunerii ajustată integral, care ține cont atât de volatilitate, cât și de efectele de diminuare a riscului ale garanției financiare, se calculează astfel:

$$E^* = \max\{0, [E_{VA} - C_{VAM}]\},$$

unde:

— C_{VAM} este C_{VA} ajustată suplimentar pentru a ține cont de orice decalaj de scadență, conform prevederilor cap. V;

— E^* este valoarea expunerii ajustată integral, care ia în considerare volatilitatea și efectele de diminuare a riscului ale garanției financiare.”

53. La articolul 92, alineatul (4) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(4) Pentru instituțiile de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, valoarea expunerii pentru un element din afara bilanțului prevăzut de anexa la același regulament este de 100% din valoarea acesteia, și nu valoarea expunerii indicată la art. 3 alin. (1) și (2) din respectivul regulament.”

54. La articolul 92, alineatul (5) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(5) Pentru instituțiile de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, valoarea expunerii pentru elementele prevăzute de art. 108—110 din regulamentul menționat se calculează utilizând un factor de conversie de 100%, și nu factorii de conversie sau procentele prevăzute de respectivele dispoziții.”

55. La articolul 95, litera c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„c) pentru alte operațiuni ajustate la condițiile pieței, perioada de deținere este de 10 zile lucrătoare.”

56. Articolul 96 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 96. — În cadrul tabelelor 1—4 la care se face referire în art. 94 și în cadrul art. 97—99, nivelul scalei de evaluare a calității creditului cu care ratingul unui titlu de creanță corespunde reprezintă nivelul scalei de evaluare a calității creditului cu care ratingul corespunde sub prevederile Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pentru scopul prezentului articol se aplică și prevederile art. 19.”

57. La articolul 98, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 98. — (1) Pentru titlurile de participare eligibile în organismele de plasament colectiv, ajustarea de volatilitate este media ponderată a ajustărilor de volatilitate care s-ar aplica, luând în considerare perioada de deținere aferentă tranzacției în conformitate cu art. 95, activelor în care fondul a investit.”

58. Articolul 99 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 99. — Pentru titlurile de creanță emise de instituții care nu au ratinguri și care îndeplinesc criteriile de eligibilitate prevăzute la art. 17, ajustările de volatilitate sunt aceleași ca cele pentru titlurile emise de instituții sau societăți cu un rating extern ce corespunde cu nivelul 2 sau 3 al scalei de evaluare a calității creditului.”

59. Articolul 101 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 101. — În cazul titlurilor de creanță care beneficiază de un rating eligibil echivalent sau superior ratingului aferent unei

investiții cu risc scăzut (*investment grade*), Banca Națională a României permite instituțiilor de credit să calculeze o estimare a volatilității pentru fiecare categorie de titluri.”

60. Articolul 103 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 103. — În cazul titlurilor de creanță care beneficiază de un rating eligibil inferior ratingului aferent unei investiții cu risc scăzut (*investment grade*), precum și în cazul altor garanții financiare eligibile, ajustările de volatilitate trebuie calculate pentru fiecare element în parte.”

61. Articolul 107 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 107. — (1) Pentru tranzacțiile de creditare garantate, perioada de deținere este de 20 de zile lucrătoare.

(2) Pentru tranzacțiile de răscumpărare (cu excepția celor care presupun transferul de mărfuri sau de drepturi garantate referitoare la proprietatea mărfurilor) și pentru operațiunile de dare ori luare cu împrumut de titluri, perioada de deținere este de 5 zile lucrătoare, iar pentru alte operațiuni ajustate la condițiile pieței, perioada de deținere este de 10 zile lucrătoare.”

62. Articolul 108 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 108. — Instituțiile de credit pot utiliza valori ale ajustărilor de volatilitate calculate pe baza unor perioade de deținere mai lungi sau mai scurte, modificate în sensul mării ori diminuării în funcție de perioada de deținere stabilită la art. 107 pentru tipul de tranzacție respectiv, folosind următoarea formulă:

$$H_M = H_N \times \sqrt{\frac{T_M}{T_N}},$$

unde:

— T_M este perioada de deținere relevantă;

— H_M este ajustarea de volatilitate corespunzătoare perioadei de deținere T_M ;

— H_N este ajustarea de volatilitate calculată pe baza perioadei de deținere utilizate de instituția de credit, T_N .”

63. Articolul 112 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 112. — Estimările de volatilitate trebuie să fie utilizate de către instituțiile de credit în procesul zilnic de administrare a riscurilor, inclusiv în legătură cu limitele interne pentru expuneri.”

64. Articolul 114 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 114. — Instituția de credit trebuie să dispună de proceduri pentru monitorizarea și asigurarea conformității cu un set formalizat de politici și controale pentru operarea sistemului pentru estimarea ajustărilor de volatilitate și pentru integrarea acestor estimări în procesul de administrare a riscurilor.”

65. Articolul 115 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 115. — (1) În cadrul procesului de audit intern al instituției de credit trebuie realizată cu regularitate o examinare independentă a sistemului pentru estimarea ajustărilor de volatilitate ale instituției de credit.

(2) O examinare a sistemului global pentru estimarea ajustărilor de volatilitate și pentru integrarea acestor ajustări în procesul de administrare a riscurilor trebuie realizată cel puțin o dată pe an și trebuie să abordeze în mod expres cel puțin următoarele aspecte:

a) integrarea ajustărilor de volatilitate estimate în administrarea zilnică a riscurilor;

b) validarea oricărei modificări semnificative în procesul de estimare a ajustărilor de volatilitate;

c) verificarea coerenței, a caracterului oportun și a fiabilității surselor de date utilizate pentru operarea sistemului pentru estimarea ajustărilor de volatilitate, incluzând independența acestor surse de date; și

d) acuratețea și adecvarea ipotezelor aferente volatilității.”

66. La articolul 117, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Posibilitatea prevăzută la alin. (1) nu este disponibilă instituțiilor de credit care utilizează abordarea bazată pe modele interne prevăzută la art. 73—80.”

67. La articolul 117 alineatul (3), literele a) și c) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„a) entitățile menționate la art. 14 lit. b), față de care expunerilor li se aplică o pondere de risc de 0% potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;

.....
c) alte societăți financiare (inclusiv societățile de asigurări), față de care expunerilor li se aplică o pondere de risc de 20% potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau față de care expunerile, în cazul instituțiilor de credit care calculează valorile ponderate la risc ale expunerilor și valorile pierderilor așteptate potrivit Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, nu au un rating eligibil, dar sunt evaluate intern ca având o probabilitate de nerambursare echivalentă celei asociate ratingurilor ce corespund cel puțin nivelului 2 al scalei de evaluare a calității creditului potrivit regulilor de ponderare a expunerilor față de societăți conform Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare;”

68. La articolul 119, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) În cazul utilizării abordării standard, E*, determinată potrivit art. 92, se consideră ca fiind valoarea expunerii pentru scopurile art. 5 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare. Pentru elementele din afara bilanțului prevăzute de anexa la același regulament, E* este valoarea la care se aplică procentele prevăzute de regulamentul menționat la art. 3 alin. (1) pentru a obține valoarea expunerii.”

69. La articolul 121, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 121. — (1) Proprietatea imobiliară trebuie evaluată de către un evaluator independent la valoarea de piață sau la o valoare mai mică decât aceasta. În cazul în care sunt stabilite, prin legi sau reglementări, criterii riguroase de evaluare a valorii de garantare a creditului ipotecar, proprietatea poate fi evaluată de evaluatorul independent la o valoare mai mică sau egală cu valoarea de garantare a creditului ipotecar.”

70. La articolul 125, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Dacă raportul dintre valoarea garanției reale (C) și valoarea expunerii (E) este inferior pragului C* (nivelul minim de

acoperire cu o garanție reală, pentru o anumită expunere), prezentat în tabelul nr. 5, valoarea LGD* va fi cea prevăzută pentru LGD (pierderea în caz de nerambursare) de Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, pentru expuneri negarantate față de contrapartidă. În acest scop, valoarea expunerii elementelor menționate în art. 108—110 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, se calculează folosind un factor de conversie sau un procent de 100%, și nu factorii de conversie sau procentele indicate în articolele respective.”

71. Articolul 127 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 127. — În situațiile în care autoritățile competente ale unui stat membru permit instituțiilor de credit pe care le supraveghează să atribuie, în anumite condiții, ca alternativă la tratamentul prevăzut la art. 125 și 126, o pondere de risc de 50% acelei părți de expunere integral garantate cu proprietăți imobiliare locative sau comerciale situate pe teritoriul aceluși stat membru, Banca Națională a României poate autoriza instituțiile de credit din România să aplice ponderea de risc de 50% în cazul expunerilor garantate cu proprietăți imobiliare locative sau comerciale situate pe teritoriul aceluși stat membru, cu respectarea aceluși condiții care se aplică în statul membru respectiv.”

72. Articolul 130 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 130. — (1) În condițiile îndeplinirii cerințelor prevăzute la art. 54, părții de expunere garantate de valoarea de răscumpărare curentă a protecției creditului care se înscrie în condițiile prevăzute la art. 26 alin. (2):

a) i se aplică ponderile de risc indicate la alin. (3), dacă expunerea este supusă prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare; sau

b) i se atribuie o LGD (pierdere în caz de nerambursare) de 40%, dacă expunerea este supusă prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, dar nu propriilor estimări ale LGD (pierderea în caz de nerambursare) ale instituției de credit.

(2) În cazul unei neconcordanțe de devize, valoarea de răscumpărare curentă se reduce conform art. 133, valoarea protecției creditului fiind valoarea de răscumpărare curentă a poliței de asigurare de viață.

(3) Pentru scopurile alin. (1) lit. (a), următoarele ponderi de risc se atribuie pe baza ponderii de risc atribuite unei expuneri de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață:

a) o pondere de risc de 20% în cazul în care expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se aplică o pondere de risc de 20%;

b) o pondere de risc de 35% în cazul în care expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se atribuie o pondere de risc de 50%;

c) o pondere de risc de 70% în cazul în care expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se atribuie o pondere de risc de 100%;

d) o pondere de risc de 150% în cazul în care expunerii de rang prioritar negarantate față de societatea care furnizează asigurarea de viață i se atribuie o pondere de risc de 150%.”

73. Articolul 135 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 135. — În cazul în care instituția de credit transferă o parte a riscului aferent unui credit în cadrul uneia sau mai multor tranșe, se vor aplica regulile stabilite prin art. 3—13 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare. Pragurile de semnificativitate ale plăților, praguri sub nivelul cărora nu se va face nicio plată în cazul unei pierderi, sunt considerate ca fiind echivalente cu poziții păstrate care suportă primele pierderea (*first loss positions*) și ca dând naștere unui transfer de risc segmentat pe tranșe.”

74. Articolul 136 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 136. — Pentru scopurile art. 5 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, *g* este ponderea de risc ce se atribuie unei expuneri a cărei valoare (*E*) este protejată integral cu protecție nefinanțată (G_A), unde:

— *E* este valoarea expunerii în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare; în acest scop, valoarea expunerii pentru un element din afara bilanțului prevăzut de anexa la același regulament este de 100% din valoarea acesteia, și nu valoarea expunerii indicată la art. 3 alin. (1) și (2) din respectivul regulament;

— *g* este ponderea de risc a expunerilor față de furnizorul de protecție în conformitate cu Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare; și

— G_A este valoarea lui G^* așa cum a fost aceasta calculată conform art. 133, ajustată în continuare pentru orice decalaj de scadență potrivit prevederilor cap. V.”

75. La articolul 137 alineatul (2), definiția lui E se modifică și va avea următorul cuprins:

„— *E* este valoarea expunerii în conformitate cu art. 3 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare. În acest scop, valoarea expunerii pentru un element din afara bilanțului prevăzut de anexa la regulamentul menționat este de 100% din valoarea acesteia, și nu valoarea expunerii indicată la art. 3 alin. (1) și (2) din respectivul regulament;”.

76. Articolul 139 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 139. — (1) Pentru partea garantată a valorii expunerii (*E*) (având în vedere valoarea ajustată a protecției creditului G_A), probabilitatea de nerambursare (*PD*) pentru scopurile cap. III din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, poate fi probabilitatea de nerambursare a furnizorului de protecție sau o probabilitate de nerambursare situată între cea a împrumutatului și cea a garantului, dacă o substituie integrală nu este considerată justificată.

(2) În cazul expunerilor subordonate și protecției nefinanțate cu rang prioritar, valoarea *LGD* (pierderea în caz de

nerambursare) care se aplică pentru scopurile cap. III din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, poate fi cea asociată unei creanțe cu rang prioritar.”

77. Articolul 140 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 140. — Pentru orice parte negarantată a valorii expunerii (*E*), probabilitatea de nerambursare (*PD*) este cea aferentă împrumutatului, iar pierderea în caz de nerambursare (*LGD*) este cea aferentă expunerii-suport.”

78. Articolul 141 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 141. — (1) G_A este valoarea lui G^* așa cum este aceasta calculată conform art. 133, ajustată în continuare pentru orice decalaj de scadență conform prevederilor cap. V.

(2) *E* este valoarea expunerii în conformitate cu prevederile cap. IV din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare; pentru acest scop, valoarea expunerii pentru elementele prevăzute de art. 108—110 din regulamentul menționat se calculează folosind un factor de conversie sau un procent de 100%, și nu factorii de conversie sau procentele indicate în articolele respective.”

79. La articolul 151, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 151. — (1) În cazul în care protecția creditului obținută de o instituție de credit pentru un ansamblu de expuneri prevede că prima nerambursare care survine în cadrul respectivului ansamblu declanșează plata și că acest eveniment de credit conduce la încetarea contractului, instituția de credit poate să modifice, în conformitate cu prevederile prezentului regulament, calculul valorii ponderate la risc și, dacă este cazul, al pierderii așteptate pentru expunerea care, în absența protecției creditului, ar avea cea mai mică valoare ponderată la risc potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, sau, după caz, ale Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare.”

80. Mențiunea privind transpunerea normelor comunitare se modifică și va avea următorul cuprins:

„Prezentul regulament transpune prevederile art. 4 pct. (30)—(32), (35) și (47), ale art. 91—93 și ale anexei nr. VIII la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 14 iunie 2006 privind inițierea și exercitarea activității instituțiilor de credit, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 177 din 30 iunie 2006.”

Art. II. — Art. I pct. 13, 14, 28, 29, 31, 45, 47, 53, 70—72 și 74—78 intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 paragrafele 6—8 din Directiva 2009/83/CE a Comisiei din 27 iulie 2009 de modificare a unor anexe la Directiva 2006/48/CE a Parlamentului European și a Consiliului în ceea ce privește normele tehnice referitoare la administrarea riscurilor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 196 din 28 iulie 2009.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI
Nr. 16 din 30 septembrie 2010

COMISIA NAȚIONALĂ A VALORILOR MOBILIARE
Nr. 72 din 8 octombrie 2010

ORDIN

privind aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/15/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă

Având în vedere dispozițiile art. 126, 134, 278, art. 340 alin. (1), art. 384, 385 și ale art. 421 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006 privind instituțiile de credit și adecvarea capitalului, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare,

în temeiul prevederilor art. 420 alin. (3) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 48 din Legea nr. 312/2004 privind Statutul Băncii Naționale a României, precum și ale prevederilor art. 1, 2 și ale art. 7 alin. (1), (3), (10) și (15) din Statutul Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare, aprobat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 25/2002, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 514/2002, cu modificările și completările ulterioare,

Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare emit următorul ordin:

Art. 1. — Se aprobă Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/15/2010 pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/114/2006, prevăzut în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Prezentul ordin și regulamentul menționat la art. 1 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 3. — Banca Națională a României și Comisia Națională a Valorilor Mobiliare vor urmări ducerea la îndeplinire a prevederilor prezentului ordin.

Art. 4. — Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/114/2006 pentru aprobarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, cu modificările și completările aduse prin prezentul ordin, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Președintele Consiliului de administrație
al Băncii Naționale a României,
Mugur Constantin Isărescu

Președintele Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare,
Gabriela Anghelache

ANEXĂ

REGULAMENTUL Nr. 17/15/2010

pentru modificarea și completarea Regulamentului Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă

Art. I. — Regulamentul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 20/25/2006 privind tratamentul riscului de credit al contrapartidei în cazul instrumentelor financiare derivate, al tranzacțiilor de răscumpărare, al operațiunilor de dare/luare de titluri/mărfuri cu

împrumut, al tranzacțiilor cu termen lung de decontare și al tranzacțiilor de creditare în marjă, aprobat prin Ordinul Băncii Naționale a României și al Comisiei Naționale a Valorilor Mobiliare nr. 17/114/2006, publicat în Monitorul Oficial al

României, Partea I, nr. 1.034 și 1.034 bis din 27 decembrie 2006, se modifică și se completează după cum urmează:

1. La articolul 2, alineatul (3) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(3) Expresiile «risc operațional» și «formalizare» au semnificațiile prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 24/29/2006 privind determinarea cerințelor minime de capital pentru riscul operațional ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare.”

2. La articolul 2, după alineatul (4) se introduce un nou alineat, alineatul (4¹), cu următorul cuprins:

„(4¹) Expresiile «instituție externă de evaluare a creditului» și «instituție externă de evaluare a creditului eligibilă» au semnificațiile prevăzute de Regulamentul BNR—CNVM nr. 14/19/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării standard, cu modificările și completările ulterioare.”

3. La articolul 2 alineatul (5) punctul 5, după teza a 2-a se introduce o nouă teză, teza a 3-a, cu următorul cuprins:

„Pentru scopurile Metodei modelului intern, descrisă în cap. VI, toate seturile de compensare cu aceeași contrapartidă pot fi tratate ca un singur set de compensare dacă, la estimarea expunerii așteptate, valorile de piață simulate negative ale seturilor de compensare individuale sunt stabilite la zero.”

4. La articolul 2 alineatul (5), după punctul 31 se introduc trei noi puncte, punctele 32—34, cu următorul cuprins:

„32. *Structura de conducere* reprezintă organele de administrare și de conducere ale unei instituții de credit stabilite potrivit actelor constitutive, în conformitate cu prevederile Legii nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 99/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 227/2007, cu modificările și completările ulterioare, care asigură îndeplinirea funcției de supraveghere și a funcției de conducere în cadrul instituției de credit.

33. *Funcția de supraveghere* reprezintă ansamblul atribuțiilor de supraveghere/control exercitate asupra organelor cu funcție de conducere, care revin consiliului de administrație, în cadrul sistemului unitar de administrare, și consiliului de supraveghere, în cadrul sistemului dualist de administrare.

34. *Funcție de conducere* reprezintă ansamblul atribuțiilor structurii de conducere reprezentate de directori, în cadrul sistemului unitar de administrare, și de către directorat, în cadrul sistemului dualist de administrare.”

5. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) În situația în care o instituție de credit este cumpărător de protecție prin intermediul unor instrumente financiare derivate de credit în vederea acoperirii unei expuneri din afara portofoliului de tranzacționare sau a unei expuneri la riscul de credit al contrapartidei, aceasta poate calcula cerința de capital pentru activul acoperit potrivit art. 132—141 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 19/24/2006 privind tehnicile de diminuare a riscului de credit utilizate de instituțiile de credit și firmele de investiții, cu modificările și completările ulterioare, sau, cu aprobarea Băncii Naționale a României, în conformitate cu art. 34 ori cu art. 211—219 din Regulamentul BNR—CNVM nr. 15/20/2006 privind tratamentul riscului de credit pentru instituțiile de credit și firmele de investiții potrivit abordării bazate pe modele interne de rating, cu modificările și completările ulterioare. În aceste situații și dacă nu se face uz de opțiunea prevăzută în pct. 11 teza a 2-a din anexa nr. II la Regulamentul BNR—CNVM nr. 22/27/2006 privind adecvarea capitalului instituțiilor de credit și al firmelor de investiții, cu modificările și completările ulterioare, valoarea expunerii la riscul de credit al contrapartidei aferent acestor instrumente financiare derivate de credit este zero.

(2) Fără a aduce atingere prevederilor alin. (1), pentru scopurile calculării cerințelor de capital pentru riscul de credit al contrapartidei, instituția de credit poate alege să includă în mod consecvent toate instrumentele financiare derivate de credit neincluse în portofoliul de tranzacționare și cumpărate ca protecție în vederea acoperirii unei expuneri din afara portofoliului de tranzacționare sau a unei expuneri la riscul de credit al contrapartidei, în cazurile în care protecția creditului este recunoscută, după caz, potrivit prevederilor Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/19/2006, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului BNR—CNVM nr. 15/20/2006, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului BNR—CNVM nr. 14/24/2010 privind expunerile mari ale instituțiilor de credit și ale firmelor de investiții, Regulamentului BNR—CNVM nr. 19/24/2006, cu modificările și completările ulterioare, Regulamentului BNR—CNVM nr. 18/16/2010 privind tratamentul riscului de credit aferent expunerilor securitizate și pozițiilor din securitizare sau ale prezentului regulament.”

6. Articolul 27 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 27. — Există un singur set de acoperire a riscului pentru fiecare emitent al unui titlu de creanță de referință, suport al unui instrument de tip *credit default swap*. Un instrument de tip *nth to default basket credit default swap* trebuie tratat după cum urmează:

a) dimensiunea unei poziții de risc pe un titlu de creanță de referință dintr-un coș suport al unui instrument de tip *nth to default credit default swap* este produsul dintre valoarea noțională efectivă a titlului de creanță de referință și durata modificată a instrumentului financiar derivat de tip *nth to default* în legătură cu o modificare a marjei de credit (*credit spread*) a titlului de creanță de referință;

b) există un singur set de acoperire a riscului pentru fiecare titlu de creanță de referință dintr-un coș suport al unui instrument de tip *nth to default credit default swap* dat; pozițiile de risc care rezultă din instrumente de tip *nth to default credit default swap* diferite nu trebuie incluse în același set de acoperire a riscului;

c) multiplicatorul aferent riscului de credit al contrapartidei aplicabil fiecărui set de acoperire a riscului creat pentru unul dintre titlurile de creanță de referință ale unui instrument financiar derivat de tip *nth to default* este 0,3%, în cazul titlurilor de creanță de referință cu o evaluare a creditului furnizată de o instituție externă de evaluare a creditului recunoscută ca eligibilă, evaluare care să corespundă unui nivel al scalei de evaluare a calității creditului situat în intervalul 1—3 și, respectiv, 0,6%, în cazul altor titluri de creanță.”

7. La articolul 34, alineatul (4) se abrogă.

8. La articolul 49 alineatul (3), litera (c) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(c) să raporteze direct organelor cu funcție de conducere ale instituției de credit.”

9. Articolul 52 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 52. — (1) Structura de conducere a instituției de credit trebuie să fie implicată activ în procesul de control al riscului de credit al contrapartidei și trebuie să îl considere un aspect esențial al activității, căruia trebuie să îi fie alocate resurse semnificative.

(2) Organele cu funcție de conducere trebuie să cunoască limitele și ipotezele aferente modelului utilizat, precum și impactul pe care acestea pot să îl aibă asupra fiabilității rezultatelor.

(3) Organele cu funcție de conducere trebuie să țină cont, de asemenea, de incertitudinile aferente condițiilor de piață și de problemele operaționale și să aibă cunoștință de modul în care acestea sunt integrate în model.”

10. **La articolul 54, teza a 2-a se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Limitele de creditare și de tranzacționare trebuie să se coreleze cu modelul instituției de credit de cuantificare a riscului într-o manieră coerentă în timp și care să fie bine înțeleasă de către administratorii de credite, de către personalul care tranzacționează și de către organele cu funcție de conducere.”

11. **La articolul 56, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(2) Rezultatele acestor simulări de criză trebuie să fie examinate periodic de către organele cu funcție de conducere și să se reflecte în politicile și în limitele privind riscul de credit al contrapartidei, stabilite de către structura de conducere.”

12. **La articolul 58, litera g) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„g) integritatea sistemului de informare a structurii de conducere;”.

13. **La articolul 87 tabelul 6, titlul coloanei „Contracte pe cursul de schimb” se modifică și va avea următorul cuprins: „Contracte pe cursul de schimb și pe aur”.**

Art. II. — Prezentul regulament intră în vigoare la data de 31 decembrie 2010.

★

Prezentul regulament transpune prevederile art. 1 pct. 39 din Directiva 2009/111/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 septembrie 2009 de modificare a directivelor 2006/48/CE, 2006/49/CE și 2007/64/CE în ceea ce privește băncile afiliate instituțiilor centrale, anumite elemente ale fondurilor proprii, expunerile mari, reglementările privind supravegherea, precum și gestionarea crizelor, publicată în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene nr. L 302 din 17 noiembrie 2009.

★

RECTIFICĂRI

La Hotărârea Guvernului nr. 665/2008 pentru stabilirea nominală și pe porțiuni a căilor navigabile interioare ale României, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iulie 2008, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— în anexă, la nr. crt. 2.9, în loc de:

„2.9.	Canal Mila 34	De la Mm 34 până la confluența cu brațul Chilia”
-------	---------------	--

se va citi:

„2.9.	Canal Mila 36	De la Mm 36 până la confluența cu brațul Chilia”
-------	---------------	--

★

La Decretul nr. 905/2010 privind conferirea unor ordine, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 646 din 16 septembrie 2010, se face următoarea rectificare (care nu aparține Redacției „Monitorul Oficial, Partea I”):

— la art. 5 prima liniuță, în loc de: „— domnului Gabriel Gheorghe Sicoe ...” se va citi: „— domnului Gabriel Gherasim Sicoe ...”.

ABONAMENTE LA PUBLICAȚIILE OFICIALE PE SUPORT FIZIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Nr. crt.	Denumirea publicației	Număr de apariții anuale	Valoare (TVA 9% inclus) — lei		
			12 luni	3 luni	1 lună
1.	Monitorul Oficial, Partea I	900	1.200	330	120
2.	Monitorul Oficial, Partea I, limba maghiară	100	1.500		140
3.	Monitorul Oficial, Partea a II-a	200	2.250		200
4.	Monitorul Oficial, Partea a III-a	500	430		40
5.	Monitorul Oficial, Partea a IV-a	6.000	1.720		160
6.	Monitorul Oficial, Partea a VI-a	240	1.600		150
7.	Monitorul Oficial, Partea a VII-a	48	540		50
8.	Colecția Legislația României	4	450	120	
9.	Colecția Hotărâri ale Guvernului României	12	750		70

NOTĂ:

Monitorul Oficial, Partea I bis, se multiplică și se achiziționează pe bază de comandă.

ABONAMENTE LA PRODUSELE ÎN FORMAT ELECTRONIC
— Prețuri pentru anul 2010 —

Produs	Abonamentul FLEXIBIL (Monitorul Oficial, Partea I + alte 3 părți ale Monitorului Oficial, la alegere)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	40	100	250	600	1.320	400	1.000	2.500	6.000	13.200
ExpertMO	90	230	580	1.390	3.060	900	2.250	5.630	13.510	29.720

Produs	Abonamentul COMPLET (Monitorul Oficial, Partea I + toate celelalte părți ale Monitorului Oficial)									
	Lunar					Anual				
	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300	Online/ Monopost	Rețea 5	Rețea 25	Rețea 100	Rețea 300
AutenticMO	50	130	330	790	1.740	500	1.250	3.130	7.510	16.520
ExpertMO	110	280	700	1.680	3.700	1.100	2.750	6.880	16.510	36.320

Prețurile sunt exprimate în lei și conțin TVA.

Mai multe informații puteți găsi pe site-ul www.expert-monitor.ro, unde puteți aplica on-line comanda.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

